

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2019/1172 z dnia 6 czerwca 2019 r. w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej i tymczasowego stosowania niektórych postanowień Umowy między Unią Europejską a Księstwem Liechtensteinu w sprawie stosowania niektórych przepisów decyzji Rady 2008/615/WSiSW w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej, decyzji Rady 2008/616/WSiSW w sprawie wdrożenia decyzji 2008/615/WSiSW w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej, oraz załącznika do tej decyzji, a także decyzji ramowej Rady 2009/905/WSiSW w sprawie akredytacji dostawców usług kryminalistycznych wykonujących czynności laboratoryjne 1

Umowa między Unią Europejską a Księstwem Liechtensteinu w sprawie stosowania niektórych przepisów decyzji Rady 2008/615/WSiSW w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej, decyzji Rady 2008/616/WSiSW w sprawie wdrożenia decyzji 2008/615/WSiSW w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej, oraz załącznika do tej decyzji, a także decyzji ramowej Rady 2009/905/WSiSW w sprawie akredytacji dostawców usług kryminalistycznych wykonujących czynności laboratoryjne 3

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1173 z dnia 2 lipca 2019 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę „Ayrshire New Potatoes”/„Ayrshire Earlies” (ChOG) 11
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1174 z dnia 9 lipca 2019 r. ustalające na rok 2019 pułapy budżetowe mające zastosowanie do niektórych systemów wsparcia bezpośredniego określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 12

DECYZJE

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/1175 z dnia 9 lipca 2019 r. w sprawie zatwierdzenia dobrowolnego systemu „okrągłego stołu na rzecz zrównoważonej produkcji oleju palmowego w kontekście dyrektywy RED”, służącego do wykazywania zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju zgodnie z dyrektywą 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE 21

REGULAMINY WEWNĘTRZNE

- ★ Regulamin wewnętrzny Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego – Marzec 2019 r. 23

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

DECYZJA RADY (UE) 2019/1172

z dnia 6 czerwca 2019 r.

w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej i tymczasowego stosowania niektórych postanowień Umowy między Unią Europejską a Księstwem Liechtensteinu w sprawie stosowania niektórych przepisów decyzji Rady 2008/615/WSiSW w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej, decyzji Rady 2008/616/WSiSW w sprawie wdrożenia decyzji 2008/615/WSiSW w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej, oraz załącznika do tej decyzji, a także decyzji ramowej Rady 2009/905/WSiSW w sprawie akredytacji dostawców usług kryminalistycznych wykonujących czynności laboratoryjne

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 82 ust. 1 akapit drugi lit. d) oraz art. 87 ust. 2 lit. a), w związku z art. 218 ust. 5,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 10 czerwca 2016 r. Rada upoważniła Komisję do podjęcia negocjacji dotyczących zawarcia Umowy między Unią Europejską a Księstwem Liechtensteinu w sprawie stosowania niektórych przepisów decyzji Rady 2008/615/WSiSW w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej, decyzji Rady 2008/616/WSiSW w sprawie wdrożenia decyzji 2008/615/WSiSW w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej, oraz załącznika do tej decyzji, a także decyzji ramowej Rady 2009/905/WSiSW w sprawie akredytacji dostawców usług kryminalistycznych wykonujących czynności laboratoryjne (zwanej dalej „umową”).
- (2) Negocjacje zakończono pomyślnie parałowaniem umowy w dniu 24 maja 2018 r.
- (3) Usprawnienie wymiany informacji związanych ze ściganiem w celu utrzymania bezpieczeństwa w Unii nie może zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie działające osobno ze względu na charakter międzynarodowej przestępczości, która wykracza poza granice Unii. Umożliwienie wszystkim państwom członkowskim i Księstwu Liechtensteinu wzajemnego dostępu do krajowych baz danych dotyczących zbiorów analiz DNA, systemów identyfikacji daktyloskopijnej oraz danych rejestracyjnych pojazdów ma kluczowe znaczenie dla wspierania transgranicznej współpracy organów ścigania.
- (4) Irlandia jest związana decyzją Rady 2008/615/WSiSW ⁽¹⁾, decyzją Rady 2008/616/WSiSW ⁽²⁾ oraz załącznikiem do niej, a także decyzją ramową Rady 2009/905/WSiSW ⁽³⁾, a zatem uczestniczy w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji.
- (5) Zjednoczone Królestwo jest związane decyzją 2008/615/WSiSW, decyzją 2008/616/WSiSW i załącznikiem do niej oraz decyzją ramową 2009/905/WSiSW, a zatem uczestniczy w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2008/615/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej (Dz.U. L 210 z 6.8.2008, s. 1).

⁽²⁾ Decyzja Rady 2008/616/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie wdrożenia decyzji 2008/615/WSiSW w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej (Dz.U. L 210 z 6.8.2008, s. 12).

⁽³⁾ Decyzja ramowa Rady 2009/905/WSiSW z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie akredytacji dostawców usług kryminalistycznych wykonujących czynności laboratoryjne (Dz.U. L 322 z 9.12.2009, s. 14).

- (6) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.
- (7) Należy podpisać umowę oraz zatwierdzić dołączoną do niej deklarację. Należy tymczasowo stosować niektóre postanowienia umowy do czasu zakończenia procedur niezbędnych do jej wejścia w życie,

PRZYMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym upoważnia się do podpisania w imieniu Unii Umowy między Unią Europejską a Księstwem Liechtensteinu w sprawie stosowania niektórych przepisów decyzji Rady 2008/615/WSiSW w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej, decyzji Rady 2008/616/WSiSW w sprawie wdrożenia decyzji 2008/615/WSiSW w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej, oraz załącznika do tej decyzji, a także decyzji ramowej Rady 2009/905/WSiSW w sprawie akredytacji dostawców usług kryminalistycznych wykonujących czynności laboratoryjne, z zastrzeżeniem jej zawarcia.

Tekst umowy dołącza się do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Zatwierdza się w imieniu Unii deklarację dołączoną do umowy.

Artykuł 3

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania umowy w imieniu Unii.

Artykuł 4

Zgodnie z art. 8 ust. 3 umowy, art. 5 ust. 1 i 2 umowy stosuje się tymczasowo od momentu podpisania umowy ⁽⁴⁾ do czasu zakończenia procedur niezbędnych do jej wejścia w życie.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 6 czerwca 2019 r.

W imieniu Rady
A. BIRCHALL
Przewodnicząca

⁽⁴⁾ Data podpisania umowy zostanie opublikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej przez Sekretariat Generalny Rady.

UMOWA

między Unią Europejską a Księstwem Liechtensteinu w sprawie stosowania niektórych przepisów decyzji Rady 2008/615/WSiSW w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej, decyzji Rady 2008/616/WSiSW w sprawie wdrożenia decyzji 2008/615/WSiSW w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej, oraz załącznika do tej decyzji, a także decyzji ramowej Rady 2009/905/WSiSW w sprawie akredytacji dostawców usług kryminalistycznych wykonujących czynności laboratoryjne

UNIA EUROPEJSKA,

z jednej strony, oraz

KSIĘSTWO LIECHTENSTEINU,

z drugiej strony,

zwane dalej łącznie „Umawiającymi się Stronami”,

ZDECYDOWANE usprawnić współpracę policyjną i sądową między państwami członkowskimi Unii Europejskiej a Księstwem Liechtensteinu, bez uszczerbku dla przepisów o ochronie swobody jednostki,

ZWAŻYWSZY, że w obecnych stosunkach między Umawiającymi się Stronami, w szczególności w ramach Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽¹⁾, dużą rolę odgrywa ścisła współpraca w zwalczaniu przestępczości,

PODKREŚLAJĄC, że Umawiające się Strony mają wspólny interes w zapewnieniu, aby współpraca policyjna między państwami członkowskimi Unii Europejskiej a Księstwem Liechtensteinu była prowadzona w sposób szybki i skuteczny oraz zgodny z podstawowymi zasadami ich krajowych systemów prawnych oraz z prawami jednostki, a także zasadami europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, podpisanej w Rzymie w dniu 4 listopada 1950 r.,

ŚWIADOME, że decyzja ramowa Rady 2006/960/WSiSW z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie uproszczenia wymiany informacji i danych wywiadowczych między organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej ⁽²⁾ zawiera już przepisy, dzięki którym organy ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej i Księstwa Liechtensteinu mogą szybko i skutecznie wymieniać istniejące informacje i dane wywiadowcze w celu prowadzenia postępowań przygotowawczych w sprawach karnych lub operacji wywiadowczych w sprawach karnych,

ŚWIADOME, że dla stymulowania współpracy międzynarodowej w dziedzinie ścigania podstawowe znaczenie ma możliwość dokonywania szybkiej i skutecznej wymiany dokładnych informacji,

ŚWIADOME, że w tym celu należy wprowadzić procedury sprzyjające szybkim, skutecznym i niedrogim sposobom wymiany danych oraz, aby umożliwić wspólne wykorzystywanie danych, należy w tych procedurach określić odpowiednie zakresy odpowiedzialności oraz należy przewidzieć właściwe gwarancje dokładności i bezpieczeństwa danych podczas ich przekazywania i przechowywania, a także warunki rejestrowania wymiany danych i ograniczenia w wykorzystywaniu wymienianych informacji,

ZAZNACZAJĄC, że niniejsza umowa zawiera w związku z tym postanowienia oparte na najważniejszych przepisach decyzji Rady 2008/615/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej ⁽³⁾, decyzji Rady 2008/616/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie wdrożenia decyzji 2008/615/WSiSW w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej ⁽⁴⁾, oraz załącznika do tej decyzji, a także decyzji ramowej Rady 2009/905/WSiSW w sprawie akredytacji dostawców usług kryminalistycznych wykonujących czynności laboratoryjne ⁽⁵⁾, oraz że postanowienia te służą usprawnieniu wymiany informacji oraz umożliwią państwom członkowskim Unii Europejskiej i Księstwu Liechtensteinu wzajemne udzielanie dostępu do swoich zautomatyzowanych zbiorów analiz DNA, zautomatyzowanych systemów identyfikacji daktyloskopijnej oraz danych rejestracyjnych pojazdów,

⁽¹⁾ Dz.U. UE L 160 z 18.6.2011, s. 3.

⁽²⁾ Dz.U. UE L 386 z 29.12.2006, s. 89.

⁽³⁾ Dz.U. UE L 210 z 6.8.2008, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. UE L 210 z 6.8.2008, s. 12.

⁽⁵⁾ Dz.U. UE L 322 z 9.12.2009, s. 14.

ZAZNACZAJĄC, że w przypadku danych zawartych w krajowych zbiorach analiz DNA oraz zautomatyzowanych systemach identyfikacji daktyloskopijnej system trafieniowy powinien pozwolić państwu przeszukującemu dane występować, na kolejnym etapie, do państwa zarządzającego zbiorem o konkretne powiązane dane osobowe oraz, w razie konieczności, o dalsze informacje w ramach procedur wzajemnej pomocy, w tym procedur przyjętych na podstawie decyzji ramowej Rady 2006/960/WSiSW,

ZWAŻYWSZY, że postanowienia te przyspieszyłyby znacząco istniejące procedury umożliwiając państwom członkowskim Unii Europejskiej i Księstwu Liechtensteinu stwierdzenie, czy inne państwo dysponuje niezbędnymi informacjami, a jeżeli tak – które to jest państwo,

ZWAŻYWSZY, że transgraniczne porównywanie danych nada nowy wymiar zwalczaniu przestępczości oraz że informacje uzyskane dzięki porównywaniu danych stworzą nowe możliwości w zakresie prowadzenia postępowań przygotowawczych i tym samym odegrają kluczową rolę we wspieraniu krajowych organów ścigania i organów sądowych,

ZWAŻYWSZY, że postanowienia te są uwarunkowane połączeniem krajowych baz danych w sieć,

ZWAŻYWSZY, że pod pewnymi warunkami państwa powinny być w stanie dostarczać danych osobowych i nieosobowych, aby usprawnić wymianę informacji na potrzeby zapobiegania przestępczości oraz ochrony porządku publicznego i bezpieczeństwa publicznego w związku z międzynarodowymi imprezami na dużą skalę,

ŚWIADOME, że oprócz usprawnienia wymiany informacji istnieje potrzeba uregulowania pozostałych form bliższej współpracy organów policyjnych, w szczególności wspólnych operacji w zakresie bezpieczeństwa (na przykład wspólnych patroli),

ZWAŻYWSZY, że system trafieniowy tworzy strukturę porównywania anonimowych profili, w ramach której wymiana dodatkowych danych osobowych następuje dopiero po uzyskaniu trafienia, a dostarczanie i otrzymywanie tych danych podlega prawu krajowemu, w tym przepisom o pomocy prawnej oraz że taki mechanizm gwarantuje odpowiedni system ochrony danych rozumiany w ten sposób, że dostarczanie danych osobowych innemu państwu wymaga zachowania odpowiedniego poziomu ochrony danych przez państwo je otrzymujące,

ZWAŻYWSZY, że Księstwo Liechtensteinu powinno pokrywać koszty poniesione przez jego organy w związku ze stosowaniem niniejszej umowy,

UZNAJĄC, że ponieważ akredytacja dostawców usług kryminalistycznych wykonujących czynności laboratoryjne jest ważnym krokiem w kierunku bezpieczniejszej i bardziej skutecznej wymiany danych kryminalistycznych, Księstwo Liechtensteinu powinno przestrzegać niektórych przepisów decyzji ramowej Rady 2009/905/WSiSW,

ZWAŻYWSZY, że przetwarzanie danych osobowych, na mocy niniejszej umowy, przez organy Księstwa Liechtensteinu do celów zapobiegania terroryzmowi i przestępczości transgranicznej, ich wykrywania lub prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych powinno podlegać standardom ochrony danych osobowych na mocy prawa krajowego Księstwa Liechtensteinu zgodnego z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchyłającą decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW ⁽⁶⁾,

OPIERAJĄC SIĘ na wzajemnym zaufaniu między państwami członkowskimi Unii Europejskiej a Księstwem Liechtensteinu w odniesieniu do struktury i funkcjonowania ich systemów prawnych,

MAJĄC NA UWADZE, że na mocy Umowy między Konfederacją Szwajcarską a Księstwem Liechtensteinu dotyczącej współpracy w ramach szwajcarskich systemów informacyjnych w zakresie danych daktyloskopijnych i profili DNA ⁽⁷⁾, oba te kraje mają wspólną bazę danych i systemy wymiany informacji w zakresie, odpowiednio, danych DNA i danych daktyloskopijnych,

UZNAJĄC, że postanowienia umów dwu- i wielostronnych nadal mają zastosowanie we wszystkich kwestiach nieobjętych niniejszą umową,

⁽⁶⁾ Dz.U. UE L 119 z 4.5.2016, s. 89.

⁽⁷⁾ Dziennik urzędowy Liechtensteinu, LGBl. nr 75 z 2006 r.; Zbiór przepisów prawnych Liechtensteinu LR 0.369.101.2.

POSTANOWIŁY ZAWRZEĆ NINIEJSZĄ UMOWĘ:

Artykuł 1

Przedmiot i cel

1. Z zastrzeżeniem niniejszej umowy, art. 1–24, art. 25 ust. 1 oraz art. 26–32 i art. 34 decyzji Rady 2008/615/WSiSW w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej, mają zastosowanie w stosunkach dwustronnych między Księstwem Liechtensteinu a każdym z państw członkowskich.
2. Z zastrzeżeniem niniejszej umowy, art. 1–19 i art. 21 decyzji Rady 2008/616/WSiSW w sprawie wdrożenia decyzji 2008/615/WSiSW w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej, oraz załącznika do tej decyzji, z wyjątkiem jego rozdziału 4 pkt 1, mają zastosowanie w stosunkach dwustronnych między Księstwem Liechtensteinu a każdym z państw członkowskich.
3. Oświadczenia państw członkowskich składane zgodnie z decyzjami Rady 2008/615/WSiSW i 2008/616/WSiSW mają również zastosowanie w ich stosunkach dwustronnych z Księstwem Liechtensteinu.
4. Z zastrzeżeniem niniejszej umowy, art. 1–5 oraz art. 6 ust. 1 decyzji ramowej Rady 2009/905/WSiSW w sprawie akredytacji dostawców usług kryminalistycznych wykonujących czynności laboratoryjne, mają zastosowanie w stosunkach dwustronnych między Księstwem Liechtensteinu a każdym z państw członkowskich.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej umowy stosuje się następujące definicje:

- 1) „Umawiające się Strony” oznaczają Unię Europejską oraz Księstwo Liechtensteinu;
- 2) „państwo członkowskie” oznacza państwo członkowskie Unii Europejskiej;
- 3) „państwo” oznacza państwo członkowskie lub Księstwo Liechtensteinu.

Artykuł 3

Jednolite stosowanie i jednolita wykładnia

1. W celu zapewnienia jak najbardziej spójnego stosowania i interpretacji przepisów o których mowa w art. 1, Umawiające się Strony stale śledzą rozwój orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej oraz właściwych sądów Księstwa Liechtensteinu odnoszącego się do tych przepisów. W tym celu zostaje utworzony mechanizm zapewniający regularne wzajemne przekazywanie sobie takiego orzecznictwa.
2. Księstwo Liechtensteinu jest upoważnione do przedłożenia Trybunałowi Sprawiedliwości Unii Europejskiej pism procesowych lub uwag na piśmie w przypadku, gdy sąd lub trybunał państwa członkowskiego wystąpi do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z pytaniem prejudycjalnym dotyczącym wykładni któregośkolwiek z przepisów, o których mowa w art. 1.

Artykuł 4

Rozstrzyganie sporów

Wszelkie spory między Księstwem Liechtensteinu a państwem członkowskim dotyczące interpretacji lub stosowania niniejszej umowy lub któregośkolwiek z przepisów, o których mowa w art. 1, a także zmian dotyczących tych przepisów, mogą zostać przedstawione przez stronę sporu na posiedzeniu przedstawicieli rządów państw członkowskich Unii Europejskiej oraz Księstwa Liechtensteinu, w celu szybkiego ich rozstrzygnięcia.

Artykuł 5

Zmiany

1. W przypadku gdy niezbędna jest zmiana przepisów, o których mowa w art. 1, Unia Europejska niezwłocznie informuje o tym Księstwo Liechtensteinu i przyjmuje wszelkie jego ewentualne uwagi.
2. Unia Europejska powiadamia Księstwo Liechtensteinu o wszelkich zmianach przepisów, o których mowa w art. 1, niezwłocznie po przyjęciu tych zmian.

Księstwo Liechtensteinu niezależnie decyduje, czy zaakceptować treść danej zmiany i czy wprowadzić ją do swojego wewnętrznego porządku prawnego. Unia Europejska zostaje powiadomiona o tej decyzji w terminie trzech miesięcy od daty powiadomienia, o którym mowa w akapicie pierwszym.

3. Jeśli treść zmiany może stać się wiążąca dla Księstwa Liechtensteinu dopiero po spełnieniu wymogów konstytucyjnych, Księstwo Liechtensteinu informuje o tym Unię Europejską w momencie powiadomienia o zmianie. Księstwo Liechtensteinu niezwłocznie informuje na piśmie Unię Europejską o spełnieniu wszystkich wymogów konstytucyjnych. W przypadku gdy referendum nie jest wymagane, powiadomienie następuje natychmiast po upływie terminu przeprowadzenia referendum. Jeśli referendum jest wymagane, Księstwu Liechtensteinu przysługuje okres maksymalnie osiemnastu miesięcy na dokonanie powiadomienia, licząc od dnia powiadomienia przez Unię Europejską. Od daty określonej jako dzień wejścia w życie danej zmiany względem Księstwa Liechtensteinu i do momentu powiadomienia przez nie o spełnieniu wymogów konstytucyjnych Księstwo Liechtensteinu w miarę możliwości stosuje tę zmianę tymczasowo.

4. Jeżeli Księstwo Liechtensteinu nie akceptuje treści zmiany, niniejsza umowa zostaje zawieszona. Zwołuje się posiedzenie Umawiających się Stron w celu przeanalizowania wszelkich możliwości zapewnienia dalszego funkcjonowania niniejszej umowy, w tym możliwości uznania równoważności ustawodawstw. Zawieszenie zostaje cofnięte, gdy tylko Księstwo Liechtensteinu powiadomi, że zaakceptowało treść zmiany, lub jeżeli Umawiające się Strony postanowią, że przywracają stosowanie niniejszej umowy.

5. Jeżeli po upływie okresu sześciomiesięcznego zawieszenia Umawiające się Strony nie postanowią o przywróceniu stosowania umowy, niniejsza umowa przestaje mieć zastosowanie.

6. Ust. 4 i 5 niniejszego artykułu nie mają zastosowania do zmian dotyczących rozdziałów 3, 4 lub 5 decyzji Rady 2008/615/WSiSW lub art. 17 decyzji Rady 2008/616/WSiSW, w odniesieniu do których Księstwo Liechtensteinu powiadomiło Unię Europejską o swoim braku akceptacji przedstawiając odpowiednie uzasadnienie. W takich przypadkach oraz bez uszczerbku dla art. 10 niniejszej umowy odnośne przepisy w wersji sprzed zmiany mają nadal zastosowanie w stosunkach dwustronnych między Księstwem Liechtensteinu a każdym z państw członkowskich.

Artykuł 6

Przegląd

Umawiające się Strony uzgadniają, że wspólny przegląd niniejszej umowy zostanie przeprowadzony nie później niż pięć lat po jej wejściu w życie. Przegląd ten dotyczy w szczególności praktycznego wprowadzania niniejszej umowy w życie, jej wykładni i rozwoju oraz obejmuje również takie kwestie jak konsekwencje rozwoju Unii Europejskiej w odniesieniu do przedmiotu niniejszej umowy.

Artykuł 7

Związek z innymi aktami

1. Księstwo Liechtensteinu może nadal stosować dwu- lub wielostronne umowy lub uzgodnienia dotyczące współpracy transgranicznej z państwami członkowskimi, obowiązujące w dniu zawarcia niniejszej umowy, w zakresie, w jakim takie umowy lub uzgodnienia nie są niezgodne z celami niniejszej umowy. Księstwo Liechtensteinu powiadamia Unię Europejską o wszelkich takich umowach lub uzgodnieniach, które nadal będą miały zastosowanie.

2. Po wejściu w życie niniejszej umowy Księstwo Liechtensteinu może zawierać lub wprowadzać w życie inne dwu- lub wielostronne umowy lub uzgodnienia dotyczące współpracy transgranicznej z państwami członkowskimi w zakresie, w jakim takie umowy lub uzgodnienia przewidują rozszerzenie celów niniejszej umowy. Księstwo Liechtensteinu powiadamia Unię Europejską o wszelkich nowych umowach lub uzgodnieniach w terminie trzech miesięcy od ich podpisania lub – w przypadku umów lub uzgodnień podpisanych przed wejściem w życie niniejszej umowy – w terminie trzech miesięcy od ich wejścia w życie.
3. Umowy i uzgodnienia, o których mowa w ust. 1 i 2, nie mogą wpływać na stosunki z państwami członkowskimi, które nie są stronami takich umów lub uzgodnień.
4. Niniejsza umowa pozostaje bez uszczerbku dla istniejących umów dotyczących wzajemnej pomocy prawnej lub wzajemnego uznawania orzeczeń sądowych.

Artykuł 8

Powiadomienia, oświadczenia i wejście w życie

1. Umawiające się Strony powiadamiają się wzajemnie o zakończeniu procedur wymaganych do wyrażenia zgody na związanie się niniejszą umową.
 2. Unia Europejska może wyrazić zgodę na związanie się niniejszą umową, nawet jeżeli decyzje dotyczące przetwarzania danych osobowych, przekazywanych lub przekazanych na podstawie decyzji Rady 2008/615/WSiSW, nie zostały jeszcze podjęte w odniesieniu do wszystkich państw członkowskich.
 3. Art. 5 ust. 1 i 2 stosuje się tymczasowo od momentu podpisania niniejszej umowy.
 4. W odniesieniu do zmian przepisów o których mowa w art. 1, przyjętych po podpisaniu niniejszej umowy, ale przed jej wejściem w życie, okres trzech miesięcy, o którym mowa w art. 5 ust. 2 akapit drugi, rozpoczyna się od dnia wejścia w życie niniejszej umowy.
 5. Przy okazji powiadomienia zgodnie ust. 1 lub w terminie późniejszym, jeśli został on ustalony, Księstwo Liechtensteinu składa oświadczenia, o których mowa w art. 1 ust. 3.
 6. Niniejsza umowa wchodzi w życie pierwszego dnia trzeciego miesiąca następującego po dniu ostatniego powiadomienia zgodnie z ust. 1.
 7. Dostarczanie danych osobowych przez państwa członkowskie i Księstwo Liechtensteinu na mocy niniejszej umowy nie może się rozpocząć, dopóki przepisy rozdziału 6 decyzji Rady 2008/615/WSiSW nie zostaną wdrożone do prawa krajowego państw uczestniczących w dostarczaniu tych danych.
- Aby sprawdzić, czy w Księstwie Liechtensteinu dokonano tego wdrożenia, przeprowadzone zostaną wizyta oceniająca oraz operacja pilotażowa zgodnie z warunkami i ustaleniami możliwymi do zaakceptowania przez Księstwo Liechtensteinu, podobnymi do tych, które przeprowadzane są w państwach członkowskich na mocy rozdziału 4 załącznika do decyzji Rady 2008/616/WSiSW.
- Na podstawie sprawozdania z oceny ogólnej i podejmując te same kroki, jak w przypadku uruchamiania zautomatyzowanej wymiany danych w państwach członkowskich, Rada wyznaczy datę lub daty, od których państwa członkowskie będą mogły przekazywać Księstwu Liechtensteinu dane osobowe na mocy niniejszej umowy.
8. Księstwo Liechtensteinu wykonuje i stosuje przepisy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680. Księstwo Liechtensteinu przekazuje Komisji Europejskiej tekst głównych przepisów przyjętych w dziedzinie objętej tą dyrektywą.
 9. Księstwo Liechtensteinu wykonuje i stosuje art. 1-24, art. 25 ust. 1 oraz art. 26-32 i art. 34 decyzji ramowej Rady 2009/905/WSiSW. Księstwo Liechtensteinu przekazuje Komisji Europejskiej tekst głównych przepisów przyjętych w dziedzinie objętej tą decyzją ramową Rady.

10. Właściwe organy Księstwa Liechtensteinu nie mogą stosować przepisów rozdziału 2 decyzji Rady 2008/615/WSiSW dopóki Księstwo Liechtensteinu nie wykona i nie zastosuje środków, o których mowa w ust. 8 i 9 niniejszego artykułu.

Artykuł 9

Przystąpienie nowych państw członkowskich do Unii Europejskiej

Przystąpienie nowych państw członkowskich do Unii Europejskiej powoduje, że na mocy niniejszej umowy powstają prawa i zobowiązania między tymi nowymi państwami członkowskimi a Księstwem Liechtensteinu.

Artykuł 10

Wypowiedzenie

1. Niniejsza umowa może zostać wypowiedziana w dowolnym momencie przez którąkolwiek z Umawiających się Stron poprzez złożenie przez drugiej Umawiającej się Stronie powiadomienia o wypowiedzeniu.
2. Wypowiedzenie niniejszej umowy zgodnie z ust. 1 staje się skuteczne sześć miesięcy po złożeniu powiadomienia o wypowiedzeniu.

Niniejszą umowę sporządzono w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach w językach angielskim, bułgarskim, chorwackim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim i włoskim, przy czym teksty w każdym z tych języków są jednakowo autentyczne.

Съставено в Брюксел на двадесет и седми юни две хиляди и деветнадесета година.

Hecho en Bruselas, el veintisiete de junio de dos mil diecinueve.

V Bruselu dne dvacátého sedmého června dva tisíce devatenáct.

Udfærdiget i Bruxelles den syvogtyvende juni to tusind og nitten.

Geschehen zu Brüssel am siebenundzwanzigsten Juni zweitausendneunzehn.

Kahe tuhande üheksateistkümnenda aasta juunikuu kahekümne seitsmendal päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις είκοσι επτά Ιουνίου δύο χιλιάδες δεκαεννέα.

Done at Brussels on the twenty-seventh day of June in the year two thousand and nineteen.

Fait à Bruxelles, le vingt-sept juin deux mille dix-neuf.

Sastavljeno u Bruxellesu dvadeset sedmog lipnja godine dvije tisuće devetnaeste.

Fatto a Bruxelles, addì ventisette giugno duemiladiciannove.

Briselē, divi tūkstoši deviņpadsmitā gada divdesmit septītajā jūnijā.

Priimta du tūkstančiai devynioliktą metų birželio dvidešimt septintą dieną Briuselyje.

Kelt Brüsszelben, a kétezertizenkilencedik év június havának huszonhetedik napján.

Magħmul fi Brussell, fis-sebgha u ghoxrin jum ta' Ġunju fis-sena elfejn u dsatax.

Gedaan te Brussel, zevenentwintig juni tweeduizend negentien.

Sporządzono w Brukseli dnia dwudziestego siódmego czerwca roku dwa tysiące dziewiętnastego.

Feito em Bruxelas, em vinte e sete de junho de dois mil e dezanove.

Întocmit la Bruxelles la douăzeci și șapte iunie două mii nouăsprezece.

V Bruseli dvadsiateho siedmeho júna dvetisícdevätnásť.

V Bruslju, dne sedemindvajsetega junija leta dva tisoč devetnajst.

Tehty Brysselissä kahdentenäkymmenentenäseitsemäntenä päivänä kesäkuuta vuonna kaksituhattayhdeksäntoista.

Som skedde i Bryssel den tjugosjunde juni år tjugohundra nitton.

За Европейския съюз
Por la Unión Europea
Za Evropskou unii
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Euroopa Liidu nimel
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Za Europejską uniję
Per l'Unione europea
Eiropas Savienības vārdā –
Europos Sąjungos vardu
Az Európai Unió részéről
Għall-Unjoni Ewropea
Voor de Europese Unie
W imieniu Unii Europejskiej
Pela União Europeia
Pentru Uniunea Europeană
Za Európsku úniu
Za Evropsko unijo
Euroopan unionin puolesta
För Europeiska unionen

Lodovico
Murphy
J. Mouquet

За Княжество Лихтенщайн
Por el Principado de Liechtenstein
Za Lichtenštejské knížectví
For Fyrstendømmet Liechtenstein
Für das Fürstentum Liechtenstein
Liechtensteini Vürstiriigi nimel
Για το Πριγκιπάτο του Λιχτενστάιν
For the Principality of Liechtenstein
Pour la Principauté de Liechtenstein
Za Kneževinu Lihtenštajn
Per il Principato del Liechtenstein
Lihtenšteinas Firstistes vārdā –
Lichtenšteino Kunigaikštystės vardu
A Liechtensteini Hercegség részéről
Għall-Prinċipat tal-Liechtenstein
Voor het Vorstendom Liechtenstein
W imieniu Księstwa Liechtensteinu
Pelo Principado do Listenstaine
Pentru Principatul Liechtenstein
Za Lichtenštajnské kniežatstvo
Za Kneževino Lihtenštajn
Liechtensteinin ruhtinaskunnan puolesta
För Furstendömet Liechtenstein

Oświadczenie Umawiających się Stron przy okazji podpisywania Umowy

Unia Europejska i Księstwo Liechtensteinu, Umawiające się Strony Umowy w sprawie stosowania niektórych przepisów decyzji Rady 2008/615/WSiSW w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej, decyzji Rady 2008/616/WSiSW w sprawie wdrożenia decyzji 2008/615/WSiSW w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej, oraz załącznika do tej decyzji, a także decyzji ramowej Rady 2009/905/WSiSW w sprawie akredytacji dostawców usług kryminalistycznych wykonujących czynności laboratoryjne (zwanej dalej „umową”), oświadczają:

Prowadzenie wymiany danych DNA, danych daktyloskopijnych i danych rejestracyjnych pojazdów wymaga zgodnie z niniejszą umową, aby Księstwo Liechtensteinu nawiązało dwustronne stosunki z każdym z państw członkowskich w odniesieniu do każdej z tych kategorii danych.

Aby umożliwić i ułatwić to zadanie, Księstwu Liechtensteinu przekazuje się wszystkie dostępne dokumenty, oprogramowanie oraz listę kontaktów.

Księstwo Liechtensteinu będzie miało możliwość ustanawiania nieformalnych partnerstw z państwami członkowskimi, które już wdrożyły taką wymianę danych, mając na uwadze wymianę nabytych doświadczeń i uzyskanie pomocy praktycznej i technicznej. Warunki takiego partnerstwa zostaną ustalone w drodze bezpośrednich kontaktów z zainteresowanymi państwami członkowskimi.

Eksperci Liechtensteinu mogą w każdym momencie skontaktować się z prezydencją Rady, z Komisją Europejską lub z wiodącymi ekspertami w tych dziedzinach, w celu uzyskania informacji, wyjaśnień lub wszelkiego innego rodzaju pomocy. Podobnie Komisja, w przypadkach gdy będzie kontaktować się z przedstawicielami państw członkowskich podczas przygotowywania wniosków lub komunikatów, skorzysta z okazji, aby skontaktować się także z przedstawicielami Księstwa Liechtensteinu.

Eksperci Liechtensteinu mogą być zapraszani do udziału w posiedzeniach, na których eksperci z państw członkowskich omawiają w Radzie aspekty techniczne mające bezpośrednie znaczenie dla prawidłowego stosowania wymienionych wyżej decyzji Rady i rozwijania ich treści.

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/1173

z dnia 2 lipca 2019 r.

rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę „Ayrshire New Potatoes”/„Ayrshire Earlies” (ChOG)]

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 wniosek Zjednoczonego Królestwa o rejestrację nazwy „Ayrshire New Potatoes”/„Ayrshire Earlies” został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾.
- (2) Do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, należy zatem zarejestrować nazwę „Ayrshire New Potatoes”/„Ayrshire Earlies”,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa „Ayrshire New Potatoes”/„Ayrshire Earlies” (ChOG) zostaje zarejestrowana.

Nazwa, o której mowa w akapicie pierwszym, określa produkt należący do klasy 1.6 Owoce, warzywa i zboża świeże lub przetworzone, zgodnie z załącznikiem XI do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 668/2014 ⁽³⁾.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 2 lipca 2019 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Phil HOGAN
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 94 z 12.3.2019, s. 5.

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 668/2014 z dnia 13 czerwca 2014 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz. U. L 179 z 19.6.2014, s. 36).

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/1174**z dnia 9 lipca 2019 r.****ustalające na rok 2019 pułapy budżetowe mające zastosowanie do niektórych systemów wsparcia bezpośredniego określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 22 ust. 1, art. 36 ust. 4, art. 42 ust. 2, art. 47 ust. 3, art. 49 ust. 2, art. 51 ust. 4 i art. 53 ust. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dla każdego państwa członkowskiego wdrażającego system płatności podstawowej, o którym mowa w tytule III rozdział 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, Komisja musi ustalić na rok 2019 roczny pułap krajowy, o którym mowa w art. 22 ust. 1 wymienionego rozporządzenia, przez odjęcie od rocznego pułapu krajowego określonego w załączniku II do tego rozporządzenia pułapów ustalonych zgodnie z jego art. 42, 47, 49, 51 i 53. Zgodnie z art. 22 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 należy uwzględnić wszystkie podwyższenia zastosowane przez państwa członkowskie na podstawie tego przepisu.
- (2) Dla każdego państwa członkowskiego wdrażającego system jednolitej płatności obszarowej, o którym mowa w tytule III rozdział 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, Komisja musi ustalić na rok 2019 roczny pułap krajowy, o którym mowa w art. 36 ust. 4 wymienionego rozporządzenia, przez odjęcie od rocznego pułapu krajowego określonego w załączniku II do tego rozporządzenia pułapów ustalonych zgodnie z jego art. 42, 47, 49, 51 i 53. Zgodnie z art. 36 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, przy ustalaniu rocznego krajowego pułapu dla systemu jednolitej płatności, Komisja uwzględnia wszelkie podwyższenia zastosowane przez państwa członkowskie na podstawie tego przepisu.
- (3) Dla każdego państwa członkowskiego przyznającego płatność redystrybucyjną, o której mowa w tytule III rozdział 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, Komisja musi ustalić na rok 2019 roczny pułap krajowy, o którym mowa w art. 42 ust. 2 wymienionego rozporządzenia, na podstawie wartości procentowej zgłoszonej przez te państwa członkowskie zgodnie z art. 42 ust. 1 tego rozporządzenia.
- (4) W odniesieniu do stosowanych w 2019 r. płatności z tytułu praktyk rolniczych korzystnych dla klimatu i środowiska przewidzianych w tytule III rozdział 3 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 roczne pułapy krajowe, o których mowa w art. 47 ust. 3 wymienionego rozporządzenia, należy obliczyć na rok 2019 zgodnie z art. 47 ust. 1 tego rozporządzenia oraz powinny one odpowiadać 30 % pułapu krajowego danego państwa członkowskiego, określonego w załączniku II do tego rozporządzenia.
- (5) Dla państw członkowskich przyznających płatność z tytułu obszarów o ograniczeniach naturalnych, o której mowa w tytule III rozdział 4 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, Komisja musi ustalić na rok 2019 roczny pułap krajowy, o którym mowa w art. 49 ust. 2 wymienionego rozporządzenia, na podstawie wielkości procentowej zgłoszonej przez odpowiednie państwa członkowskie zgodnie z art. 49 ust. 1 tego rozporządzenia.
- (6) W odniesieniu do płatności dla młodych rolników, o której mowa w tytule III rozdział 5 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, Komisja musi ustalić na rok 2019 roczne pułapy krajowe, o których mowa w art. 51 ust. 4 wymienionego rozporządzenia, na podstawie wielkości procentowej zgłoszonej przez państwa członkowskie zgodnie z art. 51 ust. 1 tego rozporządzenia i wynoszące maksymalnie 2 % rocznego pułapu określonego w załączniku II.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 608.

- (7) W przypadku gdy łączna kwota płatności dla młodych rolników stosowana w 2019 r. w danym państwie członkowskim przekracza pułap ustalony zgodnie z art. 51 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 dla tego państwa członkowskiego, różnicę musi finansować państwo członkowskie zgodnie z art. 51 ust. 2 tego rozporządzenia, przy jednoczesnym zachowaniu maksymalnej kwoty określonej w art. 51 ust. 1 tego rozporządzenia. W trosce o jasność należy ustalić tę maksymalną kwotę dla każdego państwa członkowskiego.
- (8) Dla każdego państwa członkowskiego przyznającego w 2019 r. dobrowolne wsparcie związane z produkcją, o którym mowa w tytule IV rozdział 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, Komisja musi ustalić na rok 2019 roczny pułap krajowy, o którym mowa w art. 53 ust. 7 wymienionego rozporządzenia, na podstawie wielkości procentowej zgłoszonej przez odpowiednie państwo członkowskie na podstawie art. 54 ust. 1 tego rozporządzenia.
- (9) Odnośnie do roku 2019 wdrażanie systemów wsparcia bezpośredniego przewidzianych w rozporządzeniu (UE) nr 1307/2013 rozpoczęto dnia 1 stycznia 2019 r. W trosce o spójność stosowania tego rozporządzenia w odniesieniu do roku składania wniosków 2019 i stosowalności odpowiednich pułapów budżetowych niniejsze rozporządzenie powinno obowiązywać od tej samej daty.
- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Płatności Bezpośrednich,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Roczne pułapy krajowe na rok 2019 odnoszące się do systemu płatności podstawowej, o których mowa w art. 22 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, określono w pkt I załącznika do niniejszego rozporządzenia.
2. Roczne pułapy krajowe na rok 2019 odnoszące się do systemu jednolitej płatności obszarowej, o których mowa w art. 36 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, określono w pkt II załącznika do niniejszego rozporządzenia.
3. Roczne pułapy krajowe na rok 2019 odnoszące się do płatności redystrybucyjnej, o których mowa w art. 42 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, określono w pkt III załącznika do niniejszego rozporządzenia.
4. Roczne pułapy krajowe na rok 2019 odnoszące się do płatności z tytułu praktyk rolniczych korzystnych dla klimatu i środowiska, o których mowa w art. 47 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, określono w pkt IV załącznika do niniejszego rozporządzenia.
5. Roczne pułapy krajowe na rok 2019 odnoszące się do płatności z tytułu obszarów o ograniczeniach naturalnych, o których mowa w art. 49 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, określono w pkt V załącznika do niniejszego rozporządzenia.
6. Roczne pułapy krajowe na rok 2019 odnoszące się do płatności dla młodych rolników, o których mowa w art. 51 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, określono w pkt VI załącznika do niniejszego rozporządzenia.
7. Maksymalne kwoty płatności dla młodych rolników na rok 2019, o których mowa w art. 51 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, określono w pkt VII załącznika do niniejszego rozporządzenia.
8. Roczne pułapy krajowe na rok 2019 odnoszące się do dobrowolnego wsparcia związanego z produkcją, o których mowa w art. 53 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, określono w pkt VIII załącznika do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2019 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 lipca 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

I. Roczne pułapy krajowe odnoszące się do systemu płatności podstawowej, o których mowa w art. 22 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013

(w tys. EUR)

Rok kalendarzowy	2019
Belgia	211 289
Dania	531 810
Niemcy	2 988 165
Irlandia	825 611
Grecja	1 091 170
Hiszpania	2 845 377
Francja	3 025 958
Chorwacja	143 257
Włochy	2 155 184
Luksemburg	22 741
Malta	650
Niderlandy	466 930
Austria	470 383
Portugalia	279 562
Słowenia	75 223
Finlandia	262 840
Szwecja	403 066
Zjednoczone Królestwo	2 092 657

II. Roczne pułapy krajowe odnoszące się do systemu jednolitej płatności obszarowej, o których mowa w art. 36 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013

(w tys. EUR)

Rok kalendarzowy	2019
Bułgaria	378 884
Republika Czeska	472 211
Estonia	93 655
Cypr	29 672
Łotwa	148 482
Litwa	187 426
Węgry	733 206
Polska	1 576 884
Rumunia	987 609
Słowacja	253 038

III. Roczne pułapy krajowe odnoszące się do płatności redystrybucyjnej, o których mowa w art. 42 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013

(w tys. EUR)

Rok kalendarzowy	2019
Belgia	46 100
Bułgaria	55 900
Niemcy	335 480
Francja	687 718
Chorwacja	31 765
Litwa	72 552
Polska	298 036
Portugalia	23 050
Rumunia	101 799
Zjednoczone Królestwo	81 479

IV. Roczne pułapy krajowe odnoszące się do płatności z tytułu praktyk rolniczych korzystnych dla klimatu i środowiska, o których mowa w art. 47 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013

(w tys. EUR)

Rok kalendarzowy	2019
Belgia	144 557
Bułgaria	238 888
Republika Czeska	258 509
Dania	245 627
Niemcy	1 437 770
Estonia	43 190
Irlandia	363 320
Grecja	550 385
Hiszpania	1 468 030
Francja	2 063 154
Chorwacja	95 294
Włochy	1 111 301
Cypr	14 593
Łotwa	84 046
Litwa	145 104
Luksemburg	10 030
Węgry	402 860
Malta	1 573

(w tys. EUR)

Rok kalendarzowy	2019
Niderlandy	201 261
Austria	207 521
Polska	1 035 154
Portugalia	179 807
Rumunia	570 959
Słowenia	40 283
Słowacja	135 498
Finlandia	157 389
Szwecja	209 930
Zjednoczone Królestwo	961 573

V. Roczne pułapy krajowe odnoszące się do płatności z tytułu obszarów o ograniczeniach naturalnych, o których mowa w art. 49 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013

(w tys. EUR)

Rok kalendarzowy	2019
Dania	2 857
Słowenia	2 122

VI. Roczne pułapy krajowe odnoszące się do płatności dla młodych rolników, o których mowa w art. 51 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013

(w tys. EUR)

Rok kalendarzowy	2019
Belgia	9 095
Bułgaria	3 176
Republika Czeska	1 723
Dania	14 328
Niemcy	47 926
Estonia	979
Irlandia	24 221
Grecja	36 692
Hiszpania	97 869
Francja	68 772
Chorwacja	6 353
Włochy	37 043
Cypr	657

(w tys. EUR)

Rok kalendarzowy	2019
Łotwa	5 603
Litwa	6 046
Luksemburg	501
Węgry	5 371
Malta	21
Niderlandy	13 417
Austria	13 835
Polska	34 505
Portugalia	11 987
Rumunia	23 752
Słowenia	2 014
Słowacja	1 706
Finlandia	5 246
Szwecja	10 497
Zjednoczone Królestwo	16 405

VII. Maksymalne kwoty płatności dla młodych rolników, o których mowa w art. 51 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013

(w tys. EUR)

Rok kalendarzowy	2019
Belgia	9 637
Bułgaria	15 926
Republika Czeska	17 234
Dania	16 375
Niemcy	95 851
Estonia	2 879
Irlandia	24 221
Grecja	36 692
Hiszpania	97 869
Francja	137 544
Chorwacja	6 353
Włochy	74 087
Cypr	973

(w tys. EUR)

Rok kalendarzowy	2019
Łotwa	5 603
Litwa	9 674
Luksemburg	669
Węgry	26 857
Malta	105
Niderlandy	13 417
Austria	13 835
Polska	69 010
Portugalia	11 987
Rumunia	38 064
Słowenia	2 686
Słowacja	9 033
Finlandia	10 493
Szwecja	13 995
Zjednoczone Królestwo	64 105

VIII. Roczne pułapy krajowe odnoszące się do dobrowolnego wsparcia związanego z produkcją, o których mowa w art. 53 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013

(w tys. EUR)

Rok kalendarzowy	2019
Belgia	80 935
Bułgaria	119 444
Republika Czeska	129 255
Dania	24 135
Estonia	6 142
Irlandia	3 000
Grecja	182 056
Hiszpania	584 919
Francja	1 031 577
Chorwacja	47 647
Włochy	478 600
Cypr	3 891
Łotwa	42 023

(w tys. EUR)

Rok kalendarzowy	2019
Litwa	72 552
Luksemburg	160
Węgry	201 430
Malta	3 000
Niderlandy	3 350
Austria	14 526
Polska	505 933
Portugalia	117 535
Rumunia	259 043
Słowenia	17 456
Słowacja	67 740
Finlandia	102 828
Szwecja	90 970
Zjednoczone Królestwo	53 129

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2019/1175

z dnia 9 lipca 2019 r.

w sprawie zatwierdzenia dobrowolnego systemu „okrągłego stołu na rzecz zrównoważonej produkcji oleju palmowego w kontekście dyrektywy RED”, służącego do wykazywania zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju zgodnie z dyrektywą 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 1998 r. odnoszącą się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 93/12/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 7c ust. 4 akapit drugi,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającą i w następstwie uchylającą dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE ⁽²⁾, w szczególności jej art. 18 ust. 4 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 7b i 7c dyrektywy 98/70/WE i załączniku IV do tej dyrektywy oraz w art. 17 i 18 dyrektywy 2009/28/WE i załączniku V do tej dyrektywy określono podobne kryteria zrównoważonego rozwoju w odniesieniu do biopaliw i biopłynów oraz podobne procedury weryfikacji spełniania tych kryteriów przez biopaliwa i biopłyny.
- (2) W przypadku gdy biopaliwa i biopłyny mają zostać uwzględnione do celów, o których mowa w art. 17 ust. 1 lit. a), b) i c) dyrektywy 2009/28/WE, państwa członkowskie powinny zobowiązać podmioty gospodarcze do wykazania zgodności biopaliw i biopłynów z kryteriami zrównoważonego rozwoju określonymi w art. 17 ust. 2–5 tej dyrektywy.
- (3) Komisja może zdecydować, że dobrowolne krajowe lub międzynarodowe systemy ustanawiające normy dotyczące wytwarzania produktów biomasy zawierają dokładne dane wymagane do celów art. 17 ust. 2 dyrektywy 2009/28/WE lub wykazują, że partie biopaliw lub biopłynów spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 17 ust. 3, 4 i 5 lub że nie zmodyfikowano ani nie usunięto żadnych materiałów w sposób zamierzony, tak by partia lub jej część mogły zostać objęte przepisami załącznika IX. W przypadku gdy podmiot gospodarczy przedstawia dowód lub dane uzyskane w ramach dobrowolnego systemu zatwierdzonego przez Komisję, państwo członkowskie nie powinno wymagać od dostawcy, w zakresie objętym decyzją zatwierdzającą, przedstawiania dalszych dowodów spełnienia kryteriów zrównoważonego rozwoju.
- (4) Wniosek o uznanie, że dobrowolny system „okrągły stół na rzecz zrównoważonej produkcji oleju palmowego w kontekście dyrektywy RED” wykazuje zgodność partii biopaliw z kryteriami zrównoważonego rozwoju ustanowionymi w dyrektywie 98/70/WE i w dyrektywie 2009/28/WE został przedłożony Komisji dnia 24 kwietnia 2018 r. System ma swoją siedzibę pod adresem: Menara UOA Bangsar, No. 5, Jalan Bangsar Utama 1, 59000 Kuala Lumpur, Malezja i obejmuje produkty na bazie oleju palmowego oraz cały łańcuch dowodowy. Dokumenty związane z zatwierdzonym systemem należy udostępnić na platformie na rzecz przejrzystości ustanowionej dyrektywą 2009/28/WE.
- (5) W wyniku oceny dobrowolnego systemu „okrągły stół na rzecz zrównoważonej produkcji oleju palmowego w kontekście dyrektywy RED” Komisja uznała, że spełnia on w stopniu wystarczającym kryteria zrównoważonego rozwoju określone w dyrektywie 98/70/WE i dyrektywie 2009/28/WE oraz że zastosowano w nim metodykę bilansu masy zgodnie z wymogami określonymi w art. 7c ust. 1 dyrektywy 98/70/WE i art. 18 ust. 1 dyrektywy 2009/28/WE.
- (6) Ocena systemu „okrągły stół na rzecz zrównoważonej produkcji oleju palmowego w kontekście dyrektywy RED” wykazała, że spełnia on stosowne normy wiarygodności, przejrzystości i niezależności audytu, jak również wymogi metodologiczne określone w załączniku IV do dyrektywy 98/70/WE i w załączniku V do dyrektywy 2009/28/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 350 z 28.12.1998, s. 58.

⁽²⁾ Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 16.

- (7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Zrównoważonego Charakteru Biopaliw i Biopłynów,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Dobrowolny system „okrągły stół na rzecz zrównoważonej produkcji oleju palmowego w kontekście dyrektywy RED” („system”), przedłożony Komisji do zatwierdzenia w dniu 24 kwietnia 2018 r., wykazuje, że partie biopaliw i biopłynów wyprodukowane zgodnie z normami dotyczącymi produkcji biopaliw i biopłynów określonymi w tym systemie spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju ustanowione w art. 7b ust. 3, 4 i 5 dyrektywy 98/70/WE oraz w art. 17 ust. 3, 4 i 5 dyrektywy 2009/28/WE.

System ten zawiera także dokładne dane do celów art. 17 ust. 2 dyrektywy 2009/28/WE oraz art. 7b ust. 2 dyrektywy 98/70/WE.

Artykuł 2

W przypadku gdy zakres systemu, w postaci przedłożonej Komisji do zatwierdzenia w dniu 24 kwietnia 2018 r., ulegnie zmianom, które mogłyby mieć wpływ na podstawę wydania niniejszej decyzji, o zmianach takich niezwłocznie powiadamia się Komisję. Komisja przeprowadza ocenę zgłoszonych zmian w celu ustalenia, czy system w dalszym ciągu odpowiednio uwzględnia kryteria zrównoważonego rozwoju, w odniesieniu do których został zatwierdzony.

Artykuł 3

Komisja może uchylić niniejszą decyzję między innymi w następujących okolicznościach:

- a) jeżeli jednoznacznie ustalono, że w systemie nie wdrożono elementów uznanych za decydujące z perspektywy niniejszej decyzji lub jeżeli doszło do poważnego, strukturalnego naruszenia tych elementów;
- b) jeżeli w ramach systemu nie zostaną przedłożone Komisji sprawozdania roczne, zgodnie z art. 7c ust. 6 dyrektywy 98/70/WE i art. 18 ust. 6 dyrektywy 2009/28/WE;
- c) jeżeli system nie wdroży norm niezależnego audytu określonych w aktach wykonawczych, o których mowa w art. 7c ust. 5 akapit trzeci dyrektywy 98/70/WE i art. 18 ust. 5 akapit trzeci dyrektywy 2009/28/WE, lub ulepszeń innych elementów systemu uznanych za mające decydujące znaczenie dla utrzymania ważności zatwierdzenia.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 30 czerwca 2021 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 lipca 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

REGULAMINY WEWNĘTRZNE

REGULAMIN WEWNĘTRZNY EUROPEJSKIEGO KOMITETU EKONOMICZNO-SPOŁECZNEGO

Marzec 2019 r.

CZĘŚĆ PIERWSZA

TEKSTY ZASADNICZE

Uwagi wstępne

1. Komitet Ekonomiczno-Społeczny powstał na mocy postanowień traktatów ustanawiających Europejską Wspólnotę Gospodarczą i Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, które zostały podpisane w Rzymie w dniu 25 marca 1957 r. i weszły w życie 1 stycznia 1958 r.

Od tego czasu oba traktaty były kilkakrotnie zmieniane.

2. W chwili wejścia w życie ujednoliconej wersji niniejszego regulaminu wewnętrznego (15 marca 2019 r.) teksty zasadnicze dotyczące Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego zawarte są w Traktacie o Unii Europejskiej (art. 13) i w Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (art. 300–304); pierwszy z nich został zmieniony, a drugi ustanowiony przez traktat z Lizbony, który został podpisany 13 grudnia 2007 r. i wszedł w życie 1 grudnia 2009 r.

UWAGA: Wszelkie pytania i uwagi dotyczące niniejszego regulaminu wewnętrznego i odnoszących się do niego przepisów wykonawczych, a także ich wdrażania należy kierować do Kancelarii EKES-u. (_UniteGreffCESE@eesc.europa.eu)

TRAKTAT O UNII EUROPEJSKIEJ

Artykuł 13

1. Unia dysponuje ramami instytucjonalnymi, które mają na celu propagowanie jej wartości, realizację jej celów, służenie jej interesom, interesom jej obywateli oraz interesom Państw Członkowskich, jak również zapewnianie spójności, skuteczności i ciągłości jej polityk oraz działań.

Instytucjami Unii są:

- Parlament Europejski,
- Rada Europejska,
- Rada,
- Komisja Europejska (zwana dalej „Komisją”),
- Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej,
- Europejski Bank Centralny,
- Trybunał Obrachunkowy.

2. Każda instytucja działa w granicach uprawnień przyznanych jej na mocy Traktatów, zgodnie z procedurami, na warunkach i w celach w nich określonych. Instytucje lojalnie ze sobą współpracują.

3. Postanowienia dotyczące Europejskiego Banku Centralnego i Trybunału Obrachunkowego, a także szczególne postanowienia dotyczące innych instytucji znajdują się w Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.
4. Parlament Europejski, Rada i Komisja są wspomagane przez Komitet Ekonomiczno-Społeczny i Komitet Regionów, które pełnią funkcje doradcze.

TRAKTAT O FUNKCJONOWANIU UNII EUROPEJSKIEJ

ROZDZIAŁ 3 – ORGANY DORADCZE UNII

Artykuł 300

1. Parlament Europejski, Rada i Komisja są wspomagane przez Komitet Ekonomiczno-Społeczny i Komitet Regionów, które pełnią funkcje doradcze.
2. W skład Komitetu Ekonomiczno-Społecznego wchodzi przedstawiciele organizacji pracodawców, pracowników oraz inni przedstawiciele podmiotów reprezentujących społeczeństwo obywatelskie, w szczególności z dziedzin społeczno-ekonomicznej, obywatelskiej, zawodowej i kultury.
3. W skład Komitetu Regionów wchodzi przedstawiciele społeczności regionalnych i lokalnych, posiadający mandat wyborczy społeczności regionalnej lub lokalnej albo odpowiedzialni politycznie przed wybranym zgromadzeniem.
4. Członków Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów nie wiążą żadne instrukcje. Są w pełni niezależni w wykonywaniu swoich funkcji, w ogólnym interesie Unii.
5. W regularnych odstępach czasu Rada dokonuje przeglądu zasad, o których mowa w ustępach 2 i 3, odnoszących się do charakteru składu Komitetów, w celu uwzględnienia rozwoju gospodarczego, społecznego i demograficznego w Unii. W tym celu Rada na wniosek Komisji przyjmuje decyzje.

SEKCJA 1

KOMITET EKONOMICZNO-SPOŁECZNY

Artykuł 301

Liczba członków Komitetu Ekonomiczno-Społecznego nie przekracza 350.

Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, przyjmuje decyzję określającą skład Komitetu.

Rada określa diety członków Komitetu.

Artykuł 302

1. Członkowie Komitetu są mianowani na okres pięciu lat. Rada przyjmuje listę członków sporządzoną zgodnie z propozycjami każdego z Państw Członkowskich. Mandat członków Komitetu jest odnawialny.
2. Rada stanowi po konsultacji z Komisją. Może ona zasięgnąć opinii organizacji europejskich reprezentujących różne sektory gospodarcze i społeczne oraz społeczeństwo obywatelskie, których dotyczy działalność Unii.

Artykuł 303

Komitet wybiera spośród swoich członków przewodniczącego i prezydium na okres dwóch i pół roku.

Uchwala on swój regulamin wewnętrzny.

Komitet jest zwoływany przez przewodniczącego na żądanie Parlamentu Europejskiego, Rady lub Komisji. Może również zbierać się z inicjatywy własnej.

Artykuł 304

Komitet jest konsultowany przez Parlament Europejski, Radę lub Komisję w przypadkach przewidzianych w Traktatach. Może być konsultowany przez te instytucje w przypadkach, gdy uznają to za stosowne. Może on wydawać opinie z własnej inicjatywy w przypadkach, gdy uzna to za stosowne.

Parlament Europejski, Rada lub Komisja wyznaczają Komitetowi, jeśli uznają to za niezbędne, termin na dostarczenie opinii, który nie może być krótszy niż miesiąc od daty skierowania do przewodniczącego zawiadomienia w tej sprawie. Po upływie wyznaczonego terminu brak opinii nie stanowi przeszkody w podjęciu dalszych działań.

Opinia Komitetu, jak również protokół z obrad, są przesyłane Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji.

PROTOKÓŁ NR 7 W SPRAWIE PRZYWILEJÓW I IMMUNITETÓW UNII EUROPEJSKIEJ DOŁĄCZONY DO TRAKTATU O FUNKCJONOWANIU UNII EUROPEJSKIEJ – ROZDZIAŁ IV (FRAGMENT)

Artykuł 10

Przedstawiciele Państw Członkowskich biorący udział w pracach instytucji Unii, ich doradcy i eksperci techniczni korzystają w czasie wykonywania swoich funkcji i w czasie podróży do i z miejsca obrad, ze zwyczajowych przywilejów, immunitetów i udogodnień.

Niniejszy artykuł stosuje się również do członków organów doradczych Unii.

DECYZJA RADY (UE) 2015/1157 Z DNIA 14 LIPCA 2015 R. USTALAJĄCA SKŁAD EUROPEJSKIEGO KOMITETU EKONOMICZNO-SPOŁECZNEGO (FRAGMENT)

Artykuł 1

Liczba członków Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego jest następująca:

Belgia	12
Bułgaria	12
Republika Czeska	12
Dania	9
Niemcy	24
Estonia	6
Irlandia	9
Grecja	12
Hiszpania	21
Francja	24
Chorwacja	9
Włochy	24
Cypr	5
Łotwa	7
Litwa	9
Luksemburg	5
Węgry	12
Malta	5
Niderlandy	12
Austria	12
Polska	21
Portugalia	12
Rumunia	15
Słowenia	7
Słowacja	9
Finlandia	9
Szwecja	12
Zjednoczone Królestwo	24

CZĘŚĆ DRUGA

REGULAMIN WEWNĘTRZNY

WERSJA UJEDNOLICONA REGULAMINU WEWNĘTRZNEGO EUROPEJSKIEGO KOMITETU EKONOMICZNO-SPOŁECZNEGO (OBOWIĄZUJĄCA OD 15 MARCA 2019 R.)

– UWAGI –

A. Niniejsza publikacja zawiera:

- regulamin wewnętrzny Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego przyjęty na sesji plenarnej Komitetu w dn. 17 lipca 2002 r. (Dz.U. L 268 z 4 października 2002 r.), który wszedł w życie 1 sierpnia 2002 r. na podstawie art. 78;
- modyfikacje wynikające ze:
 1. zmian wprowadzonych dnia 27 lutego 2003 r. do regulaminu wewnętrznego Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego (Dz.U. L 258 z 10 października 2003 r.);
 2. zmian wprowadzonych dnia 31 marca 2004 r. do regulaminu wewnętrznego Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego (Dz.U. L 310 z 7 października 2004 r.);
 3. zmian wprowadzonych dnia 5 lipca 2006 r. do regulaminu wewnętrznego Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego (Dz.U. L 93 z 3 kwietnia 2007 r.);
 4. zmian wprowadzonych dnia 12 marca 2008 r. do regulaminu wewnętrznego Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego (Dz.U. L 159 z 20 czerwca 2009 r.);
 5. zmian wprowadzonych dnia 14 lipca 2010 r. do regulaminu wewnętrznego Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego,
 6. zmian wprowadzonych dnia 20 lutego 2019 r. do regulaminu wewnętrznego Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego,
- kodeksu postępowania członków Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego, załączonego do regulaminu wewnętrznego Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w następstwie decyzji Zgromadzenia Komitetu z dnia 20 lutego 2019 r.

B. Niniejsza wersja regulaminu została przygotowana przez Sekretariat Generalny Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i obejmuje różne zmiany przyjęte przez Zgromadzenie Komitetu.

C. Przepisy wykonawcze do regulaminu wewnętrznego, które zostały przyjęte przez Prezydium Komitetu, zgodnie z art. 86 ust. 3, zostały przedstawione oddzielnie.

PREAMBUŁA

1. Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny (EKES) jest przedstawicielem różnych środowisk społeczno-gospodarczych zorganizowanego społeczeństwa obywatelskiego. Jest on instytucjonalnym organem doradczym utworzonym na mocy traktatu rzymskiego w roku 1957.

2. Funkcja doradcza Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego pozwala jego członkom, a w ten sposób również reprezentowanym przez nich organizacjom, brać udział w procesie decyzyjnym Unii Europejskiej. Konfrontacje sprzecznych nieraz opinii i dialog prowadzony przez członków Komitetu angażują nie tylko tradycyjnych partnerów społecznych, tj. pracodawców (Grupa I) i pracowników (Grupa II), ale również przedstawicieli wszystkich innych społeczno-zawodowych grup interesu (Grupa III). Fachowa wiedza, dialog i poszukiwanie zbieżności mogą poprawić jakość i wiarygodność procesu decyzyjnego Unii Europejskiej, gdyż polepszają jego zrozumienie i akceptację przez obywateli Europy oraz zwiększają jego przejrzystość, która jest niezbędna dla demokracji.

3. W ramach instytucjonalnych struktur europejskich Komitet pełni szczególną rolę: jest zasadniczym forum przedstawicielskim i dyskusyjnym zorganizowanego społeczeństwa obywatelskiego i uprzywilejowanym miejscem wymiany poglądów między nim a instytucjami Unii Europejskiej.

4. Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny, jako że jest jednocześnie miejscem debat i konsultacji, zwiększa wiarygodność demokratycznego procesu budowania Unii Europejskiej, łącznie z umacnianiem stosunków między UE a grupami społeczno-gospodarczymi z państw trzecich. W ten sposób przyczynia się do rozwoju prawdziwej tożsamości europejskiej.

5. W celu jak najlepszego wypełniania swoich obowiązków Komitet, działając zgodnie z art. 260 ust. 2 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, przyjął 17 lipca 2002 r. swój regulamin wewnętrzny ⁽¹⁾.

6. Ostatnią wersję niniejszego regulaminu wewnętrznego Komitet przyjął na sesji plenarnej w dniu 20 lutego 2019 r.

⁽¹⁾ Regulamin ten zmieniano 27 lutego 2003 r., 31 marca 2004 r., 5 lipca 2006 r., 12 marca 2008 r. i 14 lipca 2010 r.

TYTUŁ I

ORGANIZACJA KOMITETU

ROZDZIAŁ I

UKONSTYTUOWANIE SIĘ KOMITETU

Artykuł 1

1. Kadencja Komitetu trwa pięć lat.
 2. Pierwsze posiedzenie Komitetu nowej pięcioletniej kadencji zostaje zwołane przez najstarszego członka, w miarę możliwości najpóźniej w ciągu jednego miesiąca po powiadomieniu członków Komitetu przez Radę o ich nominacji.
 3. Członków Komitetu nie mogą wiązać żadne instrukcje. Są w pełni niezależni w wykonywaniu swoich funkcji i działają w ogólnym interesie Unii Europejskiej. Podczas sprawowania funkcji oraz podczas podróży do i z miejsca obrad członkowie korzystają z przywilejów i immunitetów określonych w Protokole w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, a mianowicie ze swobody przemieszczania się, nietykalności osobistej i immunitetu. Członkowie szanują godność Komitetu i nie szkodzą jego reputacji.
 4. Podczas wykonywania swoich obowiązków członkowie Komitetu szanują godność w miejscu pracy. Nie dopuszczają się nękania lub molestowania w jakiejkolwiek formie i potępiają takie praktyki. Członkowie Komitetu zobowiązują się przestrzegać kodeksu postępowania dołączonego do niniejszego regulaminu wewnętrznego w formie załącznika i go podpisują.
- Członek Komitetu nie może zostać wybrany na stanowisko w jednym z organów Komitetu, zostać wyznaczony na sprawozdawcę ani uczestniczyć w oficjalnej podróży służbowej, jeżeli nie podpisze oświadczenia odnoszącego się do tego kodeksu.
5. Komitet zapewnia we wszystkich swoich strategiach politycznych poszanowanie zasady równości płci oraz zasady niedyskryminacji, zapisanych w prawie Unii Europejskiej. Dokłada wszelkich starań, by we wszystkich organach Komitetu odsetek kobiet był większy niż ich odsetek w Zgromadzeniu. Prezydium podsumowuje zmiany w proporcjach między mężczyznami i kobietami i w stosownych przypadkach przyjmuje konkretne zalecenia. Na zakończenie połowy kadencji przedkłada się Prezydium sprawozdanie zawierające ocenę zaistniałych zmian.

Artykuł 2

1. W skład Komitetu wchodzi następujące organy: Zgromadzenie, Prezydium, Przewodniczący i sekcje.
2. Komitet dzieli się na trzy Grupy, których skład i rola są określone w art. 30.
3. Członków Komitetu nie wiążą żadne instrukcje. Są w pełni niezależni w wykonywaniu swoich funkcji i działają w ogólnym interesie Unii Europejskiej. Podczas sprawowania funkcji oraz podczas podróży do i z miejsca obrad korzystają oni z przywilejów i immunitetów określonych w Protokole w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, a mianowicie ze swobody przemieszczania się, nietykalności osobistej i immunitetu.

Artykuł 3

1. Komitet uznaje i przyjmuje następujące symbole Unii Europejskiej:
 - a) flagę przedstawiającą krąg 12 złotych gwiazd na niebieskim tle,
 - b) hymn pochodzący z „Ody do radości” z IX Symfonii Ludwiga van Beethovena,
 - c) dewizę brzmiącą „Zjednoczona w różnorodności”.
2. Komitet obchodzi Dzień Europy 9 maja.
3. Flaga wywieszona jest we wszystkich budynkach Komitetu i wciągana na maszt z okazji oficjalnych wydarzeń.
4. Hymn odgrywany jest przed każdą sesją inaugurującą nową kadencję oraz na innych uroczystych posiedzeniach, szczególnie po to, aby powitać szefów państw lub rządów albo uhonorować nowych członków przyjętych w następstwie rozszerzenia.

ROZDZIAŁ II

PREZYDIUM

Artykuł 4

1. Wybór członków Prezydium powinien przebiegać z zachowaniem równowagi ogólnej i geograficznej między Grupami oraz tak, aby każde państwo członkowskie było reprezentowane przynajmniej przez jednego członka, a co najwyżej przez trzech. Grupy negocjują i ustalają propozycję składu Prezydium, która jest przedstawiana Zgromadzeniu.

W skład Prezydium wchodzi:

- a) Przewodniczący i obaj wiceprzewodniczący,
- b) trzech przewodniczący Grup, wybrani zgodnie z przepisami art. 30,
- c) przewodniczący sekcji,
- d) członkowie w zmiennej liczbie, nieprzekraczającej liczby państw członkowskich.

2. Przewodniczący jest wybierany na przemian spośród członków trzech Grup.

3. Przewodniczący i wiceprzewodniczący nie mogą zostać ponownie wybrani na kolejną kadencję. Przez okres dwóch i pół roku następujących po wygaśnięciu jego mandatu Przewodniczący nie może być członkiem Prezydium jako wiceprzewodniczący ani przewodniczący Grupy lub sekcji.

4. Wiceprzewodniczący są wybierani spośród członków pozostałych dwóch Grup, do których nie należy Przewodniczący.

Artykuł 5

1. Podczas pierwszego posiedzenia, odbywającego się zgodnie z art. 1, Komitet pod przewodnictwem najstarszego członka – przewodniczącego seniora, wybiera spośród swoich członków Przewodniczącego, dwóch wiceprzewodniczących, przewodniczących sekcji i pozostałych członków Prezydium, innych niż przewodniczący Grup, na okres dwóch i pół roku od daty ustanowienia Komitetu.

2. Podczas obrad odbywających się pod kierownictwem przewodniczącego seniora mogą być rozpatrywane wyłącznie sprawy dotyczące tych wyborów.

Artykuł 6

Posiedzenie, na którym dokonuje się wyboru Prezydium Komitetu na ostatnie dwa i pół roku bieżącego pięcioletniego okresu, jest zwoływane przez ustępującego Przewodniczącego. Posiedzenie to odbywa się pod kierownictwem ustępującego Przewodniczącego na początku sesji w miesiącu, w którym wygasa mandat pierwszego Prezydium.

Artykuł 7

1. Komitet może utworzyć komisję przygotowawczą, w której skład wchodzi po jednym przedstawicielu każdego państwa członkowskiego, odpowiedzialną za zebranie kandydatur i przedstawienie Zgromadzeniu listy kandydatów, z należytym uwzględnieniem art. 4.

2. Działając zgodnie z przepisami niniejszego artykułu, Komitet podejmuje decyzję w sprawie listy lub list kandydatów na Przewodniczącego i do Prezydium.

3. Członków Prezydium innych niż przewodniczący Grup Komitet wybiera zgodnie z procedurą głosowania na listy, przeprowadzając w razie potrzeby więcej niż jedno głosowanie.

4. Pod głosowanie poddane zostają tylko pełne listy kandydatów sporządzone zgodnie z przepisami art. 4; do list powinny zostać załączone oświadczenia wszystkich kandydatów o zgodzie na kandydowanie.

5. Na członków Prezydium są wybierani kandydaci z listy, która otrzymała największą liczbę głosów, a zarazem co najmniej jedną czwartą ważnie oddanych głosów.

6. Następnie Zgromadzenie zwykłą większością głosów wybiera Przewodniczącego Komitetu i wiceprzewodniczących.

7. Komitet zwykłą większością głosów wybiera następnie przewodniczących sekcji.

8. Na koniec Komitet głosuje nad całym składem Prezydium. Skład zostaje zatwierdzony, gdy uzyska przynajmniej dwie trzecie wszystkich ważnie oddanych głosów.

Artykuł 8

W wypadku gdy członek Prezydium nie jest zdolny do sprawowania swojego mandatu lub w wypadkach przewidzianych w art. 75 ust. 2, jego zastąpienie odbywa się zgodnie z art. 7 i obejmuje pozostały okres kadencji. Zgromadzenie wybiera zastępcę poprzez głosowanie, na podstawie propozycji zgłoszonej przez zainteresowaną Grupę.

Artykuł 9

1. Prezydium jest zwoływane przez przewodniczącego, działającego z urzędu lub na wniosek dziesięciu członków.

2. Sporządza się protokół każdego posiedzenia Prezydium. Protokół jest przedstawiany Prezydium do zatwierdzenia.

3. Prezydium ustala swoje własne zasady proceduralne.
4. Prezydium określa organizację i procedury wewnętrzne Komitetu. Przyjmuje przepisy wykonawcze do regulaminu wewnętrznego po konsultacji z Grupami.
5. Prezydium i Przewodniczący wykonują swoje uprawnienia budżetowe i finansowe określone w rozporządzeniu finansowym mającym zastosowanie do budżetu Unii, a także określone w regulaminie wewnętrznym Komitetu.
6. Prezydium określa przepisy wykonawcze dotyczące kosztów podróży i pobytu członków, ich zastępców wyznaczonych na mocy art. 21, delegatów i ich zastępców wyznaczonych na mocy art. 27 oraz ekspertów wyznaczonych na mocy art. 26, zgodnie z przepisami procedury budżetowej i finansowej.
7. Prezydium ponosi odpowiedzialność polityczną za ogólne kierowanie Komitetem. Zapewnia w szczególności, że działania Komitetu, jego organów i personelu będą zgodne z rolą powierzoną mu jako instytucji
8. Prezydium jest odpowiedzialne za prawidłowe korzystanie z zasobów ludzkich, budżetowych i technicznych w wykonywaniu zadań powierzonych Komitetowi w traktacie. Prezydium bierze udział m.in. w procedurze budżetowej i organizacji sekretariatu.
9. Prezydium może wyłączać ze swojego składu grupy ad hoc w celu zbadania wszelkich spraw leżących w zakresie jego kompetencji. W pracach tych grup mogą uczestniczyć inni członkowie, z wyjątkiem przypadku, gdy chodzi o kwestie dotyczące mianowania urzędników.
10. Co sześć miesięcy Prezydium analizuje dalsze losy opinii wydanych przez Komitet, opierając się na raporcie sporządzonym w tym celu.
11. Na wniosek członka lub sekretarza generalnego Prezydium dokonuje wykładni regulaminu wewnętrznego i jego przepisów wykonawczych. Jego wnioski są wiążące, z zastrzeżeniem prawa odwołania się do Zgromadzenia, które rozstrzyga jako ostateczna instancja.
12. W okresie odnowienia składu Komitetu na koniec pięcioletniej kadencji ustępujące Prezydium prowadzi sprawy bieżące do czasu odbycia się pierwszego posiedzenia nowego Komitetu. W wyjątkowych wypadkach Prezydium może powierzyć członkowi ustępującego Komitetu wykonywanie zadań – doraźnych lub przewidzianych do zakończenia w określonym terminie – wymagających szczególnej wiedzy specjalistycznej.

Artykuł 10

W ramach współpracy międzyinstytucjonalnej Prezydium może upoważnić Przewodniczącego do zawierania umów o współpracy z instytucjami i innymi organami Unii Europejskiej.

Artykuł 11

1. Zostaje powołana Komisja Spraw Finansowych i Budżetowych (CAF), której zadaniem jest doradzanie Prezydium i Przewodniczącemu oraz przygotowywanie wszystkich projektów decyzji, które mają zostać przyjęte przez Prezydium w kwestiach finansowych i budżetowych lub organizacyjnych.

2. Komisją Spraw Finansowych i Budżetowych kieruje jeden z dwóch wiceprzewodniczących Komitetu.

Składa się ona z dwunastu członków powoływanych przez Prezydium na podstawie propozycji Grup.

3. Komisja Spraw Finansowych i Budżetowych opracowuje propozycję budżetu Komitetu, którą przedkłada Prezydium do zatwierdzenia, zapewnia prawidłowe wykonanie budżetu oraz czuwa nad wypełnianiem obowiązków sprawozdawczych.

Komisja Spraw Finansowych i Budżetowych doradza:

- we wszelkich istotnych sprawach, które mogą zagrozić należytemu zarządzaniu środkami lub osiągnięciu wyznaczonych celów, zwłaszcza odnośnie do prognozowanego wykorzystania wspomnianych środków,
 - w sprawie wykonania bieżącego budżetu, przesunięcia środków, wpływu planów zatrudnienia na budżet, środków na administrację, działań dotyczących projektów związanych z nieruchomościami, przy czym komisja ta ocenia aktualną sytuację i proponuje działania na przyszłość,
 - w kwestii nadzorowania procesu udzielania absolutorium, w ścisłej współpracy z sekretarzem generalnym oraz ze sprawozdawcą Parlamentu Europejskiego.
4. Budżet Komitetu jest zgodny z zasadami jedności i rzetelności budżetowej, jednoroczności, równowagi, jednostki rozliczeniowej, uniwersalności, specyfikacji, należytego zarządzania finansami oraz przejrzystości.

5. Prezydium może przekazać Komisji Spraw Finansowych i Budżetowych inne uprawnienia odnośnie do określonych dodatkowych spraw.
6. Komisja Spraw Finansowych i Budżetowych przyjmuje swoje decyzje zgodnie ze swoimi wewnętrznymi zasadami działania, które powinny obejmować następujące postanowienia:
 - a) propozycje, które przyjęła jednomyślnie, przedkłada się do zatwierdzenia przez Prezydium w trybie bez debaty;
 - b) propozycje, które przyjęła zwykłą większością głosów lub odmowy ich przyjęcia należy uzasadnić, by mogły zostać następnie rozpatrzone przez Prezydium.
7. Komisja Spraw Finansowych i Budżetowych przedkłada Prezydium sprawozdanie roczne.
8. Przewodniczący Komisji Spraw Finansowych i Budżetowych przewodniczy delegacji odpowiedzialnej za negocjacje z władzami budżetowymi Unii Europejskiej i składa Prezydium sprawozdanie z ich przebiegu.
9. Sekretariat dostarcza Komisji Spraw Finansowych i Budżetowych wszelkich informacji, jakich potrzebuje ona do wykonywania swojego obowiązku doradzania Prezydium i Przewodniczącemu Komitetu.

Artykuł 12

1. Powołana zostaje Komisja Komunikacji (COCOM), odpowiedzialna za niezbędne stymulowanie strategii komunikacyjnej Komitetu i jej monitorowanie. Do jej zadań należy doradzanie Prezydium i Przewodniczącemu Komitetu.
2. Komisję Komunikacji kieruje jeden z dwóch wiceprzewodniczących Komitetu. Składa się ona z dwunastu członków powoływanych przez Prezydium na podstawie propozycji Grup.
3. Komisja Komunikacji koordynuje działania struktur odpowiedzialnych za komunikację, kontakty z prasą i mediami oraz za sprawy kulturalne, by zapewnić zgodność tych działań z przyjętą strategią i zatwierdzonymi programami.
4. Komisja Komunikacji przedkłada Prezydium sprawozdanie roczne z działalności, dotyczące m.in. realizacji jej zadań, jak również program działań na następny rok.

ROZDZIAŁ III

KIEROWNICTWO I PRZEWODNICZĄCY

Artykuł 13

1. W skład kierownictwa wchodzi Przewodniczący i dwóch wiceprzewodniczących.
2. Kierownictwo Komitetu spotyka się z przewodniczącymi Grup w celu przygotowania prac Prezydium i Zgromadzenia. Do udziału w tych spotkaniach mogą być zapraszani przewodniczący sekcji.
3. W celu ustalenia programu prac Komitetu i dokonania oceny ich przebiegu kierownictwo Komitetu spotyka się z przewodniczącymi Grup i sekcji przynajmniej dwa razy do roku.

Artykuł 14

1. Całością prac Komitetu i jego organów kieruje Przewodniczący, zgodnie z traktatem i z niniejszym regulaminem wewnętrznym. Przewodniczący ma wszelkie uprawnienia niezbędne do tego, by wdrażać decyzje Komitetu lub zadbać o ich wdrażanie oraz by zapewnić odpowiednie funkcjonowanie Komitetu.
2. Przewodniczący stale włącza wiceprzewodniczących do swoich działań; może im powierzać określone zadania lub przekazywać uprawnienia leżące w jego kompetencjach.
3. Przewodniczący może na konkretny czas powierzyć określone zadania sekretarzowi generalnemu.
4. Przewodniczący reprezentuje Komitet. Może przekazać te uprawnienia reprezentacyjne jednemu z wiceprzewodniczących lub, w razie potrzeby, jednemu z członków.
5. Przewodniczący składa Komitetowi sprawozdanie z działań i środków podjętych w imieniu Komitetu w okresie między sesjami plenarnymi. Sprawozdaniu temu nie towarzyszy debata.
6. Po swoim wyborze Przewodniczący przedstawia na sesji plenarnej swój program pracy na czas trwania kadencji. Przedstawia także bilans dokonań na koniec swojej kadencji.

Te dwa wystąpienia mogą być przedmiotem debaty Zgromadzenia.

Artykuł 15

Dwaj wiceprzewodniczący pełnią odpowiednio funkcje przewodniczącego Komisji Spraw Finansowych i Budżetowych i przewodniczącego Komisji Komunikacji. Sprawując te funkcje, podlegają Przewodniczącemu Komitetu.

Artykuł 16

1. W skład poszerzonego kierownictwa wchodzi Przewodniczący i dwóch wiceprzewodniczących Komitetu oraz przewodniczący Grup.

2. Zadania poszerzonego kierownictwa są następujące:

a) przygotowywanie i ułatwianie prac Prezydium i Zgromadzenia;

b) ułatwianie podejmowania niezbędnych decyzji w sprawach pilnych lub w wyjątkowych okolicznościach.

W tym kontekście do udziału w posiedzeniach poszerzonego kierownictwa mogą być zapraszani przewodniczący sekcji i komisji konsultacyjnych oraz inne osoby.

3. Poszerzone kierownictwo odbywa przynajmniej dwa razy w roku posiedzenia z udziałem przewodniczących sekcji i komisji konsultacyjnych w celu określenia programu prac Komitetu i oceny jego wykonania.

ROZDZIAŁ IV**SEKCJE***Artykuł 17*

1. Komitet powołuje sześć sekcji. Zgromadzenie Plenarne może jednak, na wniosek Prezydium, powołać inne sekcje w dziedzinach objętych traktatami.

2. Po każdym następującym co pięć lat odnowieniu składu Komitet powołuje sekcje na sesji inauguracyjnej.

3. Lista i kompetencje sekcji mogą być ponownie przeanalizowane przy okazji każdego następującego co pięć lat odnowienia składu Komitetu.

Artykuł 18

1. Liczbę członków sekcji określa Komitet na wniosek Prezydium.

2. Z wyjątkiem Przewodniczącego, każdy członek Komitetu musi być członkiem przynajmniej jednej sekcji.

3. Żaden członek nie może należeć do więcej niż dwóch sekcji, chyba że pochodzi z państwa członkowskiego mającego w Komitecie dziewięciu lub mniej członków. Nikt nie może jednak należeć do więcej niż trzech sekcji.

4. Członkowie sekcji są mianowani przez Komitet na okres dwóch i pół roku, który jest odnawialny.

5. Zastąpienie jednego z członków sekcji odbywa się na tych samych zasadach co jego nominacja.

Artykuł 19

1. W skład prezydium sekcji, wybieranego na okres dwóch i pół roku, wchodzi dwunastu członków, w tym przewodniczący i trzech wiceprzewodniczących, po jednym z każdej Grupy.

2. Przewodniczący sekcji i pozostali członkowie ich prezydiów wybierani są przez Komitet.

3. Przewodniczący i inni członkowie prezydium sekcji mogą zostać ponownie wybrani na to samo stanowisko.

4. Przewodnictwo trzech sekcji zmienia się rotacyjnie między Grupami co dwa i pół roku. Ta sama Grupa nie może sprawować kierownictwa danej sekcji dłużej niż przez pięć kolejnych lat.

Artykuł 20

1. Zadaniem sekcji jest przyjmowanie opinii lub raportów informacyjnych w powierzonych im sprawach, zgodnie z art. 37 niniejszego regulaminu.

2. W celu rozpatrzenia powierzonych im spraw sekcje mogą utworzyć grupę analityczną lub redakcyjną albo wyznaczyć samodzielnego sprawozdawcę.

3. Decyzje o wyznaczeniu sprawozdawców i – ewentualnie – współsprawozdawców oraz o składzie grupy analitycznej i redakcyjnej podejmowane są na podstawie propozycji Grup.
4. Aby umożliwić szybkie rozpoczęcie funkcjonowania grup analitycznych, przewodniczący sekcji podejmują odpowiednie działania w celu rozpoczęcia prac, opierając się na porozumieniu wszystkich trzech przewodniczących Grup w sprawie propozycji wyznaczenia sprawozdawców i ewentualnych współsprawozdawców oraz w sprawie składu grup analitycznych lub redakcyjnych.
5. Sprawozdawca zobowiązany jest monitorować – w razie potrzeby z pomocą swojego eksperta – losy opinii po jej przyjęciu na sesji plenarnej. W realizacji tego zadania wspiera go sekretariat danej sekcji. Sekcja specjalistyczna jest informowana o wynikach tej pracy.
6. Grupy analityczne nie mogą stać się stałymi strukturami, poza wyjątkowymi przypadkami, dopuszczonymi uprzednio przez Prezydium w ramach danego okresu dwóch i pół roku.

Artykuł 21

1. W razie przeszkód uniemożliwiających członkowi Komitetu pełnienie zadań, może on być reprezentowany przez swojego zastępcę podczas prac przygotowawczych.
2. Zastępcy nigdy nie mają prawa do głosowania.
3. W przypadku gdy dany członek pełni funkcję przewodniczącego sekcji lub grupy analitycznej, członka prezydium sekcji lub sprawozdawcy, nie może on być reprezentowany przez swojego zastępcę w wykonywaniu tych obowiązków.
4. Nazwisko i tytuł wybranego zastępcy przekazywane są Prezydium Komitetu do akceptacji.
5. Podczas prac przygotowawczych zastępca wykonuje te same obowiązki, które pełni zastępowany przez niego członek, i podlega tym samym przepisom, jeśli chodzi o koszty podróży i pobytu.

ROZDZIAŁ V

PODKOMITETY I SPRAWOZDAWCA GENERALNY

Artykuł 22

1. Z inicjatywy Prezydium Komitet może w wyjątkowych przypadkach powoływać podkomitety mające za zadanie przygotowanie – najpierw do przedłożenia Prezydium, a następnie pod obrady Zgromadzenia – projektu opinii lub projektu raportu informacyjnego w sprawach o charakterze ściśle przekrojowym i ogólnym.
2. W okresie między sesjami plenarnymi Prezydium może powoływać podkomitety pod warunkiem ich późniejszego zatwierdzenia przez Komitet. Podkomitet może zostać powołany do rozpatrzenia tylko jednej sprawy. Zostaje automatycznie rozwiązany w momencie, kiedy Komitet przeprowadzi głosowanie nad przygotowanym przez niego projektem opinii lub projektem raportu informacyjnego.
3. Jeśli problem należy do zakresu kompetencji paru sekcji, w skład podkomitetu wchodzi członkowie danych sekcji.
4. Przepisy odnoszące się do sekcji stosuje się analogicznie do podkomitetów.

Artykuł 23

Szczególnie w wypadku wniosków o wydanie opinii dotyczących kwestii drugorzędnych albo pilnych Komitet może wyznaczyć sprawozdawcę generalnego, który samodzielnie zdaje sprawę Zgromadzeniu, a opinia nie jest uprzednio rozpatrywana przez sekcję.

ROZDZIAŁ VI

CENTRA MONITOROWANIA, WYSŁUCHANIA, EKSPERCI

Artykuł 24

1. Komitet może tworzyć centra monitorowania, jeżeli natura, zakres i stopień złożoności podejmowanego tematu wymaga szczególnej elastyczności stosowanych metod pracy, procedur i instrumentów.
2. Utworzenie centrum monitorowania podlega decyzji Zgromadzenia Plenarnego, które zatwierdza decyzję Prezydium podjętą wcześniej na podstawie propozycji jednej z Grup lub sekcji.

3. W decyzji o utworzeniu centrum monitorowania należy określić jego cel, strukturę, skład i okres działania.
4. Centra monitorowania mogą przygotowywać roczne dokumenty informacyjne na temat stosowania klauzul horyzontalnych traktatu (społecznej, środowiskowej i dotyczącej ochrony konsumentów) oraz ich wpływu na różne kierunki polityki Unii Europejskiej. Na mocy decyzji Zgromadzenia sprawozdania te mogą być przekazywane Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji.
5. Każde centrum monitorowania działa pod patronatem i nadzorem sekcji.

Artykuł 25

Jeżeli waga określonej kwestii uzasadnia takie postępowanie, poszczególne organy i struktury robocze Komitetu mogą zorganizować wysłuchanie z udziałem zaproszonych znawców przedmiotu. Jeżeli przybycie tych osób wiąże się z dodatkowymi kosztami, dany organ musi uprzednio wystąpić o zgodę Prezydium i przedłożyć mu program określający elementy danej kwestii, które jego zdaniem wymagają pomocy zewnętrznej.

Artykuł 26

1. W razie potrzeby oraz w celu przygotowania określonych prac przewodniczący Grup mogą – na wniosek sprawozdawców i/lub współsprawozdawców – powoływać ekspertów.
2. Przewodniczący Grup mogą również powoływać ekspertów z ramienia Grup.
3. Eksperci uczestniczą w pracach przygotowawczych na tych samych zasadach co członkowie, jeśli chodzi o koszty podróży i pobytu.
4. W razie potrzeby eksperci z ramienia sprawozdawców lub współsprawozdawców mogą na ich wniosek brać udział w posiedzeniach sekcji lub komisji konsultacyjnych, na których omawiane są opinie lub raporty informacyjne, do których sporządzenia ich powołano.

Przewodniczący danej sekcji lub komisji konsultacyjnej musi uprzednio wyrazić na to zgodę.

5. Eksperci nie reprezentują Komitetu i nie mają prawa wypowiadać się w jego imieniu.
6. Na ekspertów nie mogą być powoływani członkowie Komitetu.

Ich zastępcy mogą być powoływani na ekspertów, pod warunkiem tymczasowego zawieszenia mandatu zastępcy członka.

Delegaci komisji konsultacyjnych mogą być powoływani jedynie na ekspertów z ramienia Grupy, która ich wyznaczyła, lub z ramienia sprawozdawcy należącego do tej Grupy.

ROZDZIAŁ VII

KOMISJE KONSULTACYJNE

Artykuł 27

1. Komitet może powoływać komisje konsultacyjne. Składają się one z członków Komitetu i delegatów reprezentujących zorganizowane społeczeństwo obywatelskie, wywodzących się ze środowisk, które Komitet chciałby włączyć do swoich prac.
2. Komisje takie powoływane są decyzją Zgromadzenia Plenarnego, które zatwierdza decyzję podjętą przez Prezydium. W decyzji o utworzeniu tych komisji należy określić ich cel, strukturę, skład, okres i zasady działania.
3. Zgodnie z ust. 1 i 2 niniejszego artykułu może zostać utworzona Komisja Konsultacyjna ds. Przemian w Przemysle (CCMI), złożona z członków Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i delegatów organizacji reprezentujących różne sektory społeczno-gospodarcze i społeczeństwo obywatelskie, których dotyczą przemiany w przemyśle. Przewodniczący tej komisji jest członkiem Prezydium Komitetu, któremu co dwa i pół roku składa sprawozdanie z działań CCMI. Jest on wybierany spośród członków Prezydium, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. d) niniejszego regulaminu wewnętrznego. Delegaci i ich zastępcy uczestniczący w pracach przygotowawczych mają prawo do zwrotu kosztów podróży i pobytu na tych samych zasadach co członkowie.

ROZDZIAŁ VIII

DIALOG Z ORGANIZACJAMI SPOŁECZNO-GOSPODARCZYMI UNII EUROPEJSKIEJ I PAŃSTW TRZECICH*Artykuł 28*

1. Z inicjatywy Prezydium Komitet może utrzymywać zorganizowane kontakty z radami społeczno-gospodarczymi i podobnymi instytucjami oraz z organizacjami społeczno-gospodarczymi społeczeństwa obywatelskiego Unii Europejskiej i państw trzecich.
2. Podobnie Komitet prowadzi działania mające na celu wsparcie tworzenia rad społeczno-gospodarczych lub podobnych instytucji w krajach, w których one jeszcze nie istnieją.

Artykuł 29

1. Na wniosek Prezydium Komitet może powołać delegacje w celu utrzymywania kontaktów z różnymi grupami społeczno-gospodarczymi zorganizowanego społeczeństwa obywatelskiego państw lub związków państw spoza Unii Europejskiej.
2. Współpraca Komitetu z partnerami ze zorganizowanego społeczeństwa obywatelskiego krajów kandydujących odbywa się w formie wspólnych komitetów konsultacyjnych, jeśli zostały one powołane przez rady stowarzyszenia. Jeśli nie, współpraca ta toczy się w grupach kontaktowych.
3. Wspólne komitety konsultacyjne i grupy kontaktowe sporządzają raporty i deklaracje, które mogą być przekazywane przez Komitet właściwym instytucjom i zainteresowanym podmiotom.

ROZDZIAŁ IX

GRUPY*Artykuł 30*

1. Komitet składa się z trzech Grup członków reprezentujących odpowiednio pracodawców, pracowników i inne społeczno-gospodarcze podmioty zorganizowanego społeczeństwa obywatelskiego.
2. Grupy wybierają swoich przewodniczących i wiceprzewodniczących. Uczestniczą w przygotowywaniu, organizacji i koordynacji prac Komitetu i jego organów. Biorą udział w informowaniu Komitetu i jego organów. Każda z Grup posiada sekretariat.
3. Grupy zgłaszają Zgromadzeniu propozycje kandydatów na Przewodniczącego i wiceprzewodniczących Komitetu w związku z wyborami, o których mowa w art. 7 ust. 6, przestrzegając zasady równości płci określonej przez instytucje Unii Europejskiej.
4. Przewodniczący Grup są członkami Prezydium Komitetu, zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. b).
5. Przewodniczący Grup wspierają kierownictwo Komitetu w kształtowaniu różnych dziedzin polityki oraz, w razie potrzeby, w monitorowaniu wydatków.
6. Przewodniczący Grup spotykają się z kierownictwem Komitetu, by wnieść swój wkład w przygotowanie prac Prezydium i Zgromadzenia.
7. Grupy przedstawiają Zgromadzeniu propozycje dotyczące wyboru przewodniczących sekcji, zgodnie z art. 7 ust. 7, oraz prezydów sekcji, zgodnie z art. 19.
8. Grupy przygotowują propozycje składu Komisji Spraw Finansowych i Budżetowych, powoływanej przez Prezydium zgodnie z art. 11 ust. 1.
9. Grupy przygotowują propozycje składu centrów monitorowania i komisji konsultacyjnych, powoływanych przez Zgromadzenie na podstawie odpowiednio art. 24 i 27.
10. Grupy przygotowują propozycje składu delegacji i wspólnych komitetów konsultacyjnych na podstawie art. 29 odpowiednio ust. 1 i 2.
11. Grupy przygotowują propozycje kandydatur na sprawozdawców i propozycje składu grup analitycznych i redakcyjnych, powoływanych przez sekcje zgodnie z art. 20 ust. 3.

12. Stosując ust. 7–11 niniejszego artykułu, Grupy uwzględniają reprezentowane w Komitecie państwa członkowskie, różne dziedziny życia społeczno-gospodarczego, kompetencje i zasady właściwego zarządzania.

13. Członkowie mogą dobrowolnie wstąpić do jednej z Grup, pod warunkiem że ich prawo do przystąpienia do danej Grupy zostanie potwierdzone przez jej członków. Członek może należeć tylko do jednej Grupy jednocześnie.

14. Sekretariat Generalny zapewnia członkom, którzy nie należą do żadnej z Grup, wsparcie materialne i techniczne konieczne do sprawowania przez nich mandatu. Ich udział w grupach analitycznych i innych wewnętrznych organach jest przedmiotem decyzji Przewodniczącego Komitetu po konsultacji z Grupami.

ROZDZIAŁ X

KATEGORIE

Artykuł 31

1. Członkowie Komitetu mogą dobrowolnie tworzyć Kategorie reprezentujące różne społeczno-gospodarcze grupy interesu zorganizowanego społeczeństwa obywatelskiego Unii Europejskiej.

2. Kategoria może się składać z członków trzech Grup Komitetu. Członek może należeć tylko do jednej Kategorii jednocześnie.

3. Utworzenie Kategorii podlega zatwierdzeniu przez Prezydium, które informuje o tym Zgromadzenie.

4. W decyzji Prezydium zatwierdzającej utworzenie Kategorii określa się cel, strukturę, skład, okres i zasady działania tej Kategorii.

Prezydium może następnie zmienić lub odwołać tę decyzję.

Do utworzenia Kategorii wymagana jest minimalna liczba dziesięciu członków.

TYTUŁ II

FUNKCJONOWANIE KOMITETU

ROZDZIAŁ I

ZASIĘGANIE OPINII KOMITETU

Artykuł 32

1. Komitet jest zwoływany przez Przewodniczącego w celu przyjęcia opinii, o które zwraca się Parlament Europejski, Rada lub Komisja.

2. Komitet jest zwoływany przez Przewodniczącego na wniosek Prezydium i za zgodą większości członków w celu wydania z własnej inicjatywy opinii we wszystkich sprawach dotyczących Unii Europejskiej, dziedzin jej polityki i możliwości ich rozwoju.

Artykuł 33

1. Wnioski o wydanie opinii, o których mowa w art. 32 ust. 1, są kierowane do Przewodniczącego Komitetu. We współpracy z Prezydium Przewodniczący organizuje prace Komitetu, w miarę możliwości uwzględniając terminy określone we wniosku o wydanie opinii.

2. Prezydium ustala porządek priorytetów związany z rozpatrywaniem opinii; w tym celu dzieli opinie na kategorie.

3. Sekcje opracowują propozycję dotyczącą przydzielenia opinii do jednej z trzech wymienionych poniżej kategorii. Formułują wstępne wskazówki dotyczące wielkości grupy analitycznej. Po ustaleniu między kierownictwem Komitetu a przewodniczącymi Grup propozycja zostaje przedłożona Prezydium do decyzji. W szczególnych przypadkach przewodniczący Grup mogą zaproponować zmianę wielkości grupy analitycznej. Prezydium na następnym posiedzeniu zatwierdza tę nową propozycję i ustala ostateczną wielkość grupy analitycznej.

Trzy kategorie są zdefiniowane według następujących kryteriów:

Kategoria A (wnioski dotyczące kwestii uznanych za priorytetowe). Kategoria ta obejmuje:

- wszystkie wnioski o opinie rozpoznawcze (Parlamentu Europejskiego, przyszłych prezydencji Rady, Komisji),
- wszystkie przyjęte propozycje opinii z inicjatywy własnej,
- określone wnioski obligatoryjne lub fakultatywne.

Opinie te opracowywane są w grupach analitycznych różnej wielkości (6, 9, 12, 15, 18, 21 lub 24 członków) dysponujących odpowiednimi środkami.

Kategoria B (wnioski – obligatoryjne lub fakultatywne – dotyczące kwestii drugorzędnych albo pilnych)

Opinie te są opracowywane zazwyczaj przez samodzielnego sprawozdawcę lub sprawozdawcę generalnego. W wyjątkowych wypadkach, na podstawie decyzji Prezydium, wniosek kategorii B może być przedmiotem prac grupy redakcyjnej składającej się z trzech członków (kategoria „B+”). Decyzję o liczbie posiedzeń i języków roboczych podejmuje Prezydium.

Kategoria C (wnioski – obligatoryjne lub fakultatywne – mające charakter czysto techniczny).

W przypadku takich wniosków opracowywana jest opinia według standardowego wzorca, którą Prezydium przedkłada Zgromadzeniu. Procedura ta nie wymaga wyznaczenia sprawozdawcy ani analizy przez sekcję, lecz przewiduje wyłącznie przyjęcie lub odrzucenie na sesji plenarnej. Na sesji plenarnej Zgromadzenie jest proszone najpierw o przyjęcie lub odrzucenie propozycji rozpatrzenia danego wniosku według wspomnianej procedury, a następnie o głosowanie w sprawie przyjęcia lub odrzucenia opinii standardowej.

4. W kwestiach o charakterze pilnym zastosowanie mają przepisy art. 63 niniejszego regulaminu wewnętrznego.

Artykuł 34

Na wniosek Prezydium Zgromadzenie może podjąć decyzję o opracowaniu raportu informacyjnego w celu zbadania wszelkich kwestii dotyczących dziedzin polityki Unii Europejskiej i możliwości ich rozwoju.

Artykuł 35

Na wniosek sekcji, jednej z Grup lub jednej trzeciej swoich członków Komitet może wydawać rezolucje w aktualnych sprawach, przyjmowane przez Zgromadzenie zgodnie z art. 61 ust. 2. W porządku obrad Zgromadzenia projekty rezolucji traktowane są priorytetowo.

Artykuł 36

1. Prezydium może regulować w drodze decyzji ogólnych i zatwierdzać na mocy decyzji szczegółowych działania bezpośrednio lub pośrednio związane z pełnieniem przez niego funkcji doradczej, w szczególności:

- tworzenie przez Komitet forów, platform i innych tematycznych struktur konsultacji, ustalanie ich składu i zarządzanie nimi przez Komitet, a także formę udziału Komitetu i jego członków w strukturach, które tworzą lub w których uczestniczą inne instytucje unijne;
- opracowywanie lub zlecanie badań oraz ich publikację;
- organizowanie wizyt roboczych i wydarzeń wyjazdowych;
- ocenę strategii politycznych dokonywaną na mocy decyzji Prezydium lub na wniosek instytucji UE, w szczególności w formie opinii lub raportów informacyjnych w rozumieniu niniejszego regulaminu; „ocena strategii politycznych” oznacza ocenę ex post, która dotyczy polityki lub ustawodawstwa, których wdrażanie jest już w toku; Jej celem jest przedstawienie ocen i wniosków organizacji reprezentowanych w Komitecie ⁽²⁾.

2. Opracowując własne oceny ex post (raporty informacyjne), EKES prezentuje poglądy organizacji społeczeństwa obywatelskiego na temat wpływu polityki UE. Ocena ex post ma charakter jakościowy i ukierunkowany. W jej toku uwzględnia się skutki społeczne, gospodarcze i środowiskowe.

3. O udziale członków w pracach organów zewnętrznych decyduje Prezydium. Udział ten jest regularnie monitorowany i oceniany. Reprezentacja członków w organach zewnętrznych opiera się na równowadze i jest rotacyjna.

ROZDZIAŁ II

ORGANIZACJA PRAC

A. PRACE SEKCJI

Artykuł 37

1. W celu sporządzenia opinii lub raportu informacyjnego Prezydium Komitetu wyznacza, zgodnie z art. 9 ust. 4, sekcję właściwą do przygotowania odpowiednich prac. Jeżeli temat wyraźnie należy do kompetencji danej sekcji, wyznacza ją Przewodniczący, który powiadamia o tym Prezydium.

⁽²⁾ Pełna definicja, zgodna z decyzją Prezydium z dnia 19 stycznia 2016 r., zostanie włączona do przepisów wykonawczych niniejszego regulaminu wewnętrznego.

2. Jeżeli wyznaczona sekcja właściwa do przygotowania opinii pragnie poznać stanowisko Komisji Konsultacyjnej ds. Przemian w Przemysle (CCMI) lub jeżeli CCMI pragnie zabrać głos na temat opinii przydzielonej danej sekcji, Prezydium Komitetu może upoważnić CCMI do sporządzenia opinii uzupełniającej w sprawie jednej lub kilku kwestii będących przedmiotem wniosku o wydanie opinii. Prezydium może także podjąć taką decyzję z inicjatywy własnej. Prezydium organizuje pracę Komitetu w taki sposób, aby CCMI mogła przygotować swoją opinię w terminie pozwalającym na uwzględnienie jej przez sekcję.

Sekcja pozostaje odpowiedzialna za referowanie spraw Komitetowi. Jednakże powinna ona dodatkowo załączyć do swojej opinii opinię uzupełniającą Komisji Konsultacyjnej ds. Przemian w Przemysle.

3. Przewodniczący Komitetu powiadamia przewodniczącego danej sekcji o podjętej decyzji oraz o terminie, w którym sekcja powinna zakończyć swoje prace.

4. Informuje on członków Komitetu o przekazaniu sprawy do sekcji specjalistycznej i o terminie, w którym temat zostanie wpisany do porządku obrad sesji plenarnej.

Artykuł 38

Za zgodą Prezydium Przewodniczący może zezwolić sekcji na zorganizowanie wspólnego posiedzenia z komisją Parlamentu Europejskiego lub Komitetu Regionów

Artykuł 39

Sekcje, którym powierzono daną sprawę na zasadach przewidzianych w niniejszym regulaminie wewnętrznym, zwoływane są przez swoich przewodniczących.

Artykuł 40

1. Posiedzenia sekcji są przygotowywane przez przewodniczących sekcji w porozumieniu z prezydium sekcji.
2. Posiedzenia prowadzi przewodniczący sekcji lub, pod jego nieobecność, jeden z wiceprzewodniczących.

Artykuł 41

1. Posiedzenie sekcji jest prawomocne, jeżeli ponad połowa członków jest obecna lub reprezentowana.
2. Jeżeli kworum nie zostało osiągnięte, przewodniczący zamyka posiedzenie i tego samego dnia podejmuje decyzję o zwołaniu nowego posiedzenia w terminie i trybie, które uzna za stosowne. To nowe posiedzenie jest prawomocne bez względu na liczbę obecnych lub reprezentowanych członków.

Artykuł 42

Sekcja przyjmuje opinię na podstawie projektu opinii przedłożonego przez sprawozdawcę i, jeśli zajdzie taka potrzeba, przez współsprawozdawcę.

Artykuł 43

1. Opinia sekcji zawiera tylko teksty przyjęte przez nią zgodnie z trybem postępowania określonym w art. 61 niniejszego regulaminu wewnętrznego.
2. Do opinii załącza się teksty odrzuconych poprawek wraz z wynikiem głosowania, jeżeli uzyskały one przynajmniej jedną czwartą oddanych głosów.

Artykuł 44

Opinię sekcji, wraz z dokumentami załączonymi zgodnie z art. 43, przewodniczący sekcji przekazuje Przewodniczącemu Komitetu, po czym w możliwie krótkim terminie Prezydium przedkłada ją Komitetowi. Dokumenty te są udostępniane członkom Komitetu z odpowiednim wyprzedzeniem.

Artykuł 45

Na każdym posiedzeniu sekcji sporządza się skrócony protokół. Przedkłada się go do zatwierdzenia sekcji.

Artykuł 46

W porozumieniu z Prezydium lub – jeśli zajdzie taka potrzeba – ze Zgromadzeniem Przewodniczący może zwrócić się do sekcji o ponowne rozpatrzenie sprawy, jeśli uzna, że nie przestrzegano przepisów niniejszego regulaminu wewnętrznego dotyczących trybu sporządzania opinii lub że konieczne jest przeprowadzenie dodatkowych analiz.

Artykuł 47

1. Bez uszczerbku dla przepisów art. 20 ust. 2, prace przygotowawcze sekcji są z reguły prowadzone w ramach grupy analitycznej.
2. Sprawozdawca, wspierany przez swojego eksperta oraz ewentualnie jednego lub kilku współsprawozdawców, bada sprawę, uwzględnia wyrażone poglądy i sporządza na tej podstawie projekt opinii, który jest przekazywany przewodniczącemu sekcji.
3. Grupy analityczne nie przeprowadzają głosowań.

B. OBRADY SESJI PLENARNEJ*Artykuł 48*

Zgromadzenie złożone ze wszystkich członków Komitetu zbiera się na sesjach plenarnych.

Artykuł 49

1. Sesje przygotowywane są przez Przewodniczącego w porozumieniu z Prezydium. W celu organizacji obrad, Prezydium zbiera się przed każdą sesją, a także podczas sesji, o ile zajdzie taka potrzeba.
2. Prezydium może dla każdej opinii ustalić czas trwania dyskusji ogólnej na sesji plenarnej.

Artykuł 50

1. Przynajmniej piętnaście dni przed otwarciem danej sesji projekt porządku obrad, przyjęty przez Prezydium na podstawie propozycji kierownictwa i we współpracy z przewodniczącymi Grup, wysyłany jest przez Przewodniczącego Komitetu do każdego członka Komitetu oraz do Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji.
2. Projekt porządku obrad jest przedkładany do zatwierdzenia przez Zgromadzenie po otwarciu każdej sesji. Po przyjęciu porządku obrad jego poszczególne punkty muszą być rozpatrywane na posiedzeniu, na które zostały zaplanowane. Niezbędne do dyskusji podczas obrad Komitetu dokumenty udostępniane są członkom zgodnie z art. 44.

Artykuł 51

1. Obrady Komitetu są prawomocne, jeżeli ponad połowa jego członków jest obecna lub reprezentowana.
2. Jeżeli kworum nie zostało osiągnięte, Przewodniczący zamyka posiedzenie i zwołuje w terminie, który uzna za stosowny, lecz w czasie tej samej sesji, nowe posiedzenie, które jest prawomocne bez względu na liczbę obecnych lub reprezentowanych członków.

Artykuł 52

W chwili przyjmowania porządku obrad Przewodniczący zapowiada, w razie potrzeby, dyskusję na tematy bieżące.

Artykuł 53

Komitet może zmienić projekt porządku obrad w celu rozpatrzenia projektów rezolucji zgłoszonych zgodnie z procedurą określoną w art. 35.

Artykuł 54

1. Przewodniczący otwiera posiedzenie, prowadzi debaty i czuwa nad przestrzeganiem regulaminu. Wspierają go wiceprzewodniczący.
2. W przypadku nieobecności Przewodniczącego, zastępują go wiceprzewodniczący. W przypadku nieobecności wiceprzewodniczących zastępstwo pełni najstarszy członek Prezydium.

3. Komitet obraduje na podstawie prac sekcji właściwej do przedstawienia Zgromadzeniu sprawozdania w danej sprawie.
4. Jeżeli tekst został przyjęty przez sekcję przy mniej niż pięciu głosach przeciw, Prezydium może zaproponować jego włączenie do porządku sesji plenarnej w ramach trybu bez debaty.

Procedura ta nie ma zastosowania, jeżeli:

- co najmniej dwudziestu pięciu członków wyrazi sprzeciw;
- do tekstu zgłoszone zostaną poprawki do rozpatrzenia na sesji plenarnej;
- dana sekcja podejmie decyzję o przeprowadzeniu debaty nad danym tekstem na sesji plenarnej.

5. Jeżeli dokument nie uzyska większości głosów Zgromadzenia, przewodniczący może za zgodą Zgromadzenia odesłać go do właściwej sekcji do ponownego rozpatrzenia lub może wyznaczyć sprawozdawcę generalnego, który na tej samej lub innej sesji przedstawi nowy projekt dokumentu.

Artykuł 55

1. Poprawki muszą mieć formę pisemną, powinny zostać należycie uzasadnione, podpisane przez autorów i złożone w sekretariacie przed otwarciem sesji.
2. W celu zapewnienia właściwej organizacji prac Zgromadzenia Prezydium określa zasady zgłaszania poprawek.
3. Komitet zezwala jednak na złożenie poprawek przed otwarciem danego posiedzenia, jeżeli są one podpisane przez co najmniej dwudziestu pięciu członków.
4. W poprawkach należy wskazać, do której części tekstu się odnoszą, oraz zamieścić krótkie uzasadnienie. Poprawki powtarzalne pod względem treści i formy rozpatrywane są łącznie.
5. Z zasady Zgromadzenie wysłuchuje tylko autora proponowanej poprawki, jego oponenta i sprawozdawcy.
6. W trakcie rozpatrywania poprawki sprawozdawca może za zgodą jej autora ustnie przedstawić propozycje kompromisowe. W takim wypadku Zgromadzenie głosuje tylko nad propozycją kompromisową.
7. W stosownych wypadkach Przewodniczący Komitetu, w porozumieniu z przewodniczącym i sprawozdawcą właściwej sekcji, może zaproponować Komitetowi taki sposób postępowania z poprawkami, który zapewni spójność ostatecznego tekstu.

Artykuł 56

1. Poprawkę lub poprawki, które wyrażają stanowisko zasadniczo odmienne od tego, które przedstawiono w opinii sekcji lub komisji konsultacyjnej, traktuje się jako kontropinię. Kontropinia powinna być krótka i zwięzła, a także powinna stanowić zamkniętą całość, tj. obejmować wnioski i wyjaśnienie.
2. Grupy mogą wnieść do Prezydium o zakwalifikowanie jednej poprawki lub większej liczby poprawek jako kontropinii.
3. Prezydium podejmuje decyzję po konsultacji z przewodniczącym danej sekcji lub komisji konsultacyjnej.
4. Po zakwalifikowaniu jednej poprawki lub większej liczby poprawek jako kontropinii, Prezydium może postanowić o odesłaniu opinii wraz z kontropinią do danej sekcji lub komisji konsultacyjnej w celu ponownego rozpatrzenia, o ile pozwala na to termin wyznaczony na przyjęcie opinii.
5. Jeżeli poprawka nie została zgłoszona w porę, aby Prezydium mogło zająć stanowisko w sprawie jej zakwalifikowania jako kontropinii, decyzję tę, wraz z decyzją w sprawie ewentualnego odesłania opinii do danego organu, podejmuje Zgromadzenie na wniosek poszerzonego kierownictwa, po konsultacji z przewodniczącym danego organu.
6. Jeśli – w przypadku, o którym mowa w ust. 5 – sprawa nie zostaje odesłana do ponownego rozpatrzenia przez dany organ lub proponowany tekst nie zostaje zakwalifikowany jako kontropinia, wtedy Zgromadzenie Plenarne głosuje w sprawie zgłoszonych poprawek w taki sam sposób, jak w przypadku poprawek składanych przez Grupy.

7. Jeśli kontropinia uzyska na posiedzeniu plenarnym większość głosów, zostaje przyjęta.

Aby zdecydować, czy pierwotny tekst ma zostać dołączony do przyjętej opinii, przeprowadza się nowe głosowanie. Pierwotny tekst zostaje dołączony do nowego tekstu, jeśli uzyska poparcie co najmniej jednej czwartej oddanych głosów.

8. Jeżeli kontropinia nie uzyska większości, lecz uzyska poparcie co najmniej jednej czwartej oddanych głosów, dołącza się ją do pierwotnej opinii.

Artykuł 57

1. Z własnej inicjatywy albo na wniosek członka Przewodniczący może zwrócić się do Komitetu o decyzję w sprawie ograniczenia czasu wypowiedzi i liczby mówców, zawieszenia obrad lub zamknięcia debaty. Po zamknięciu debaty żaden członek nie może zabrać głosu, chyba że w celu udzielenia wyjaśnień w sprawie głosowania; wyjaśnienia takie następują po głosowaniu i nie mogą przekroczyć czasu wystąpienia przyznanego przez przewodniczącego.

2. Członek Komitetu może w każdej chwili poprosić o dopuszczenie do głosu i uzyskać taką możliwość w drodze pierwszeństwa w celu przedstawienia wniosku formalnego.

Artykuł 58

1. Na każdej sesji plenarnej sporządza się protokół obrad. Dokument taki przedkładany jest Komitetowi do zatwierdzenia.

2. Ostateczną wersję protokołu podpisują Przewodniczący i sekretarz generalny Komitetu.

Artykuł 59

1. Oprócz informacji o podstawie prawnej opinia Komitetu zawiera uzasadnienie i poglądy Komitetu na całokształt problemu.

2. Wyniki głosowania nad całością tekstu przedstawione są w proceduralnej części opinii. Jeżeli głosowanie miało charakter imienny, wymienia się nazwiska głosujących.

3. W załączniku do opinii zamieszcza się ponadto tekst i uzasadnienie poprawek odrzuconych na sesji plenarnej wraz z wynikiem głosowania, jeśli poprawki te uzyskały przynajmniej jedną czwartą oddanych głosów. Warunek ten dotyczy również kontropinii.

4. W załączniku do opinii Komitetu zamieszcza się także – wraz z wynikiem głosowania – tekst opinii sekcji odrzucony na korzyść poprawek przyjętych przez Zgromadzenie, pod warunkiem że uzyskał on przynajmniej jedną czwartą oddanych głosów.

5. Jeżeli jedna z Grup, utworzonych w Komitecie zgodnie z art. 30, lub jedna z Kategorii działalności społeczno-gospodarczej, utworzonych zgodnie z art. 31, zajmuje inne, acz jednolite stanowisko w sprawie rozpatrywanej przez Zgromadzenie, to po głosowaniu imiennym zamykającym dyskusję na ten temat, jej stanowisko może zostać streszczone w krótkim oświadczeniu, które zostanie załączone do opinii.

Artykuł 60

1. Opinie przyjęte przez Komitet oraz protokół sesji plenarnej przekazywane są Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji.

2. Opinie przyjęte przez Komitet mogą być przesłane do każdej innej zainteresowanej instytucji lub zainteresowanego organu.

TYTUŁ III

POSTANOWIENIA OGÓLNE

ROZDZIAŁ I

TRYB GŁOSOWANIA

Artykuł 61

1. Głosy ważnie oddane to głosy za albo przeciw bądź wstrzymanie się od głosu.

2. O ile niniejszy regulamin wewnętrzny nie stanowi inaczej, dokumenty lub decyzje Komitetu i jego organów przyjmowane są większością oddanych głosów, z uwzględnieniem głosów za lub przeciw.

3. Głosowanie przyjmuje postać głosowania jawnego, imiennego bądź tajnego.
4. Głosowanie w sprawie rezolucji, poprawki, kontropinii, całego tekstu opinii lub jakiegokolwiek innego dokumentu jest imienne, jeśli z takim wnioskiem wystąpi jedna czwarta obecnych lub reprezentowanych członków.
5. Wybory na poszczególne stanowiska reprezentacyjne odbywają się zawsze w drodze głosowania tajnego. W innych przypadkach głosowanie tajne wymaga wniosku większości obecnych lub reprezentowanych członków.
6. Jeżeli podczas głosowania występuje równość głosów za i przeciw, głos rozstrzygający należy do przewodniczącego obrad.
7. Przyjęcie poprawki przez sprawozdawcę nie stanowi powodu, by nie przystępować do głosowania nad tą poprawką.

ROZDZIAŁ II

TRYB PILNY

Artykuł 62

1. W wypadku gdy pilny charakter sprawy wynika z terminu, jaki Parlament Europejski Rada lub Komisja wyznaczyły Komitetowi na przedstawienie opinii, może zostać zastosowany tryb pilny, jeżeli Przewodniczący uzna, że jest on niezbędny do tego, by Komitet mógł przyjąć opinię w odpowiednim czasie.
2. W wypadku gdy sprawa jest pilna dla Komitetu, Przewodniczący może bez uprzedniego porozumienia z Prezydium poczynić wszelkie niezbędne kroki w celu zapewnienia odpowiedniego przebiegu prac Komitetu. Informuje on członków Prezydium o podjętych działaniach.
3. Decyzje podjęte w ten sposób przez Przewodniczącego przedkładane są Komitetowi do zatwierdzenia na następnej sesji.

Artykuł 63

1. Jeżeli pilny charakter sprawy wynika z terminu wyznaczonego sekcji na sporządzenie opinii, to jej przewodniczący za zgodą wszystkich trzech przewodniczących Grup organizuje jej prace w drodze odstępstwa od przepisów niniejszego regulaminu wewnętrznego w zakresie organizacji prac sekcji.
2. Sekcja na kolejnym posiedzeniu zatwierdza działania podjęte przez jej przewodniczącego.

ROZDZIAŁ III

NIEOBECNOŚĆ I ZASTĘPSTWO

Artykuł 64

1. Każdy członek Komitetu, który nie może wziąć udziału w posiedzeniu, będąc o nim należycie powiadomiony, musi wcześniej poinformować o tym odpowiedniego przewodniczącego.
2. Jeżeli członek Komitetu był nieobecny na więcej niż trzech kolejnych sesjach plenarnych bez zastępstwa i bez żadnego powodu uznanego za ważny, Przewodniczący może, po naradzie z Prezydium i po wezwaniu tego członka do złożenia wyjaśnień dotyczących jego nieobecności, zwrócić się do Rady z wnioskiem o podjęcie decyzji w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia jego mandatu.
3. Jeżeli członek sekcji był nieobecny na więcej niż trzech kolejnych posiedzeniach sekcji bez zastępstwa i bez podania powodu uznanego za ważny, przewodniczący tej sekcji może, po wezwaniu członka do złożenia wyjaśnień dotyczących jego nieobecności, zwrócić się do niego z prośbą o rezygnację z członkostwa w sekcji na rzecz innego członka i powiadamia o tym Prezydium Komitetu.

Artykuł 65

1. Każdy członek Komitetu, który nie może uczestniczyć w sesji lub posiedzeniu sekcji, może – po powiadomieniu odpowiedniego przewodniczącego – udzielić na piśmie pełnomocnictwa do głosowania innemu członkowi Komitetu lub sekcji.
2. Każdy członek może otrzymać pełnomocnictwo na sesję plenarną lub na posiedzenie sekcji tylko od jednego członka.

Artykuł 66

1. Każdy członek Komitetu, który nie może uczestniczyć w posiedzeniu, będąc o nim należycie powiadomiony, może – po pisemnym poinformowaniu odpowiedniego przewodniczącego, bezpośrednio lub za pośrednictwem sekretariatu swojej Grupy – być reprezentowany przez innego członka. Możliwość ta nie dotyczy posiedzeń Prezydium Komitetu i posiedzeń Komisji Spraw Finansowych i Budżetowych.
2. Upoważnienie do reprezentowania jest ważne tylko i wyłącznie na posiedzenie, na które zostało udzielone.
3. Ponadto w momencie ustanawiania składu grupy analitycznej każdy jej członek może wystąpić o to, by zastąpił go inny członek Komitetu. Zastępstwo takie, ważne w odniesieniu do określonej sprawy i na cały czas trwania prac sekcji nad tą sprawą, nie może zostać odwołane. W wypadku gdy prace grupy analitycznej wykraczają poza okres kadencji dwuipół- lub pięcioletniej, zastępstwo takie jest ważne tylko do końca kadencji, w trakcie której zostało ustanowione.

ROZDZIAŁ IV

PUBLIKACJA I ROZPOWSZECZNIANIE TEKSTÓW KOMITETU*Artykuł 67*

1. Komitet publikuje swoje opinie w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej zgodnie z procedurą przyjętą przez Radę i Komisję po konsultacji z Prezydium Komitetu.
2. Skład Komitetu, jego Prezydium i sekcji, jak i wszystkie zmiany w ich składzie są publikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i na stronie internetowej Komitetu.

Artykuł 68

1. Komitet zapewnia jawność swoich decyzji zgodnie z art. 1 akapit drugi Traktatu o Unii Europejskiej.
2. Sekretarz generalny odpowiada za podjęcie koniecznych kroków gwarantujących publiczny dostęp do odpowiednich dokumentów.
3. Każdy obywatel Unii Europejskiej może zwrócić się do Komitetu z pismem w jednym z języków urzędowych i otrzymać odpowiedź w tym samym języku, zgodnie z art. 24 akapit czwarty Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Artykuł 69

1. Sesje plenarne Komitetu i posiedzenia sekcji są jawne.
2. Niektóre debaty, niedotyczące prac konsultacyjnych, mogą zostać uznane decyzją Komitetu za poufne na wniosek zainteresowanej instytucji lub organu albo na wniosek Prezydium.
3. Inne posiedzenia nie są jawne. W uzasadnionych przypadkach, pozostawionych do uznania przewodniczącego obrad, mogą w nich jednak brać udział inne osoby w charakterze obserwatorów.

Artykuł 70

1. Członkowie instytucji europejskich mogą brać udział w posiedzeniach Komitetu i jego organów oraz zabierać głos.
2. Członkowie innych organów i upoważnieni urzędnicy instytucji i innych organów mogą, na zaproszenie przewodniczącego posiedzenia, uczestniczyć w posiedzeniach, zabierać głos lub udzielać odpowiedzi.

ROZDZIAŁ V

TYTUŁY, PRZYWILEJE, IMMUNITETY I STATUT CZŁONKÓW, KWESTORZY*Artykuł 71*

1. Członkowie Komitetu noszą tytuł członków Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego.
2. Do członków Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego stosują się postanowienia rozdziału IV art. 10 dołączonego do traktatów Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej.

Artykuł 72

1. Statut członków określa prawa i obowiązki członków Komitetu, jak również zasady regulujące ich działalność i ich stosunki z instytucją i jej służbami; obejmuje też sankcje mające zastosowanie w przypadku niewłaściwego postępowania.

Statut członków określa również środki, które mogą zostać podjęte w przypadku naruszenia regulaminu wewnętrznego lub statutu członków.

2. Kodeks postępowania, w którym określono i wyjaśniono obowiązki mające zastosowanie do członków i zastępców członków Komitetu, jest dołączony do niniejszego regulaminu wewnętrznego jako załącznik.

3. Na początku sprawowania mandatu członkowie zobowiązują się przestrzegać kodeksu postępowania przyjętego przez Zgromadzenie i go podpisują. Postępowanie członków odznacza się wzajemnym szacunkiem i opiera się na wartościach i zasadach określonych w Traktatach. Członkowie pełnią swoje funkcje godnie i z poszanowaniem reputacji Komitetu. W debatach członkowie wystrzegają się wypowiedzi lub zachowań o charakterze zniesławiającym, rasistowskim, seksistowskim czy ksenofobicznym.

Nieprzestrzeganie tych norm i zasad może prowadzić do zastosowania środków określonych w kodeksie postępowania.

Stosowanie niniejszego artykułu nie ogranicza wolności słowa członków.

Opiera się na pełnym poszanowaniu prerogatyw członków, które zostały określone w prawie pierwotnym Unii oraz w statucie członków.

Opiera się na zasadzie przejrzystości i gwarantuje, że wszelkie postanowienia w tym zakresie będą podawane do wiadomości członków, którzy są indywidualnie informowani o przysługujących im prawach i obowiązkach.

Gdy osoba zatrudniona przez członka lub inna osoba, której członek umożliwił dostęp do pomieszczeń lub urządzeń EKES-u, nie przestrzega norm postępowania określonych powyżej, na danego członka można nałożyć sankcje określone w kodeksie postępowania.

Sankcje nakładane w przypadku nieprzestrzegania norm postępowania określono w kodeksie postępowania przyjętym przez Zgromadzenie.

EKES dostosowuje swoje przepisy do przepisów Parlamentu Europejskiego o tyle, o ile są zgodne ze statutem członków EKES-u, i ustanawia w tym celu odpowiednie organy.

Ustanawia się komitet doradczy ds. postępowania członków (jak określono w kodeksie postępowania członków EKES-u).

4. Członkowie, po ich mianowaniu, sporządzają oświadczenie o wszelkich interesach, finansowych lub innych, mogących mieć wpływ na ich pracę w Komitecie.

Potwierdzają wyraźnie ważność jego treści co najmniej raz w roku oraz aktualizują je niezwłocznie w przypadku zmiany swojej sytuacji.

Statut członków i kodeks postępowania członków i zastępców członków określa również środki, które mogą zostać podjęte w przypadku naruszenia niniejszego regulaminu wewnętrznego, kodeksu postępowania lub statutu członków.

Artykuł 73

1. Na wniosek Prezydium Zgromadzenie wybiera na każdy okres dwóch i pół roku sześciu członków – trzy kobiety i trzech mężczyzn – którzy nie mają innych stałych obowiązków w strukturze Komitetu, w celu utworzenia komitetu doradczy ds. postępowania członków.

2. W wypadku domniemania naruszenia kodeksu postępowania EKES-u przez jednego z członków komitet doradczy ds. postępowania członków udziela – w trybie poufnym i w terminie 30 dni kalendarzowych – każdemu członkowi, który o to wniesie, wskazówek na temat wykładni i wykonywania przepisów kodeksu postępowania. Dany członek jest uprawniony do kierowania się tymi wskazówkami.

3. Na wniosek Przewodniczącego Komitetu komitet doradczy ds. postępowania członków ocenia również domniemane przypadki naruszenia kodeksu postępowania i doradza Przewodniczącemu w kwestii możliwych do podjęcia działań.

Artykuł 74

Na wniosek Prezydium Zgromadzenie wybiera na każdy okres dwóch i pół roku trzech członków Komitetu, którzy nie mają innych stałych obowiązków w strukturze Komitetu, w celu utworzenia grupy kwestorów wykonującej następujące funkcje:

- a) monitorowanie statutu członków i zapewnienie jego prawidłowego wykonywania;
- b) sporządzanie propozycji, które mają udoskonalić i ulepszyć statut członków;
- c) popieranie i podejmowanie odpowiednich inicjatyw w celu rozwiania ewentualnych wątpliwości lub rozwiązania ewentualnych konfliktów wynikających ze stosowania statutu członków;
- d) pośredniczenie w stosunkach między członkami Komitetu a Sekretariatem Generalnym w sprawach dotyczących stosowania statutu członków.

*ROZDZIAŁ VI***WYGAŚNIĘCIE MANDATU CZŁONKÓW, NIEDOPUSZCZALNE ŁĄCZENIE FUNKCJI***Artykuł 75*

1. Mandat członków Komitetu wygasa z upływem okresu pięcioletniego określonego przez Radę w momencie odnowienia składu Komitetu.
2. Kadencja członka Komitetu kończy się w wyniku złożenia rezygnacji, utraty mandatu, śmierci, siły wyższej lub zaistnienia niedopuszczalnego łączenia funkcji.
3. Funkcja członka Komitetu nie może być łączona z funkcją członka rządu, parlamentu, instytucji Unii Europejskiej, Komitetu Regionów, Rady Dyrektorów Europejskiego Banku Inwestycyjnego ani ze stanowiskiem czynnego urzędnika lub innego pracownika Unii Europejskiej.
4. Zawiadomienie o złożeniu rezygnacji jest przesyłane na piśmie Przewodniczącemu.
5. Okoliczności utraty mandatu określa art. 64 ust. 2 niniejszego regulaminu wewnętrznego. W takim przypadku Rada, jeśli podejmie decyzję w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia mandatu członka, rozpoczyna procedurę powołania następcy.
6. W przypadku złożenia rezygnacji, śmierci, siły wyższej lub zaistnienia niedopuszczalnego łączenia funkcji, Przewodniczący powiadamia Radę, która stwierdza wakację i rozpoczyna procedurę powołania następcy. Jednakże w przypadku złożenia rezygnacji składający ją członek, o ile nie wskaże inaczej, pełni swoją funkcję do dnia, w którym mianowanie jego następcy staje się skuteczne.
7. We wszystkich przypadkach przewidzianych w ust. 2 niniejszego artykułu następca jest mianowany na pozostały okres kadencji.

Artykuł 76

1. Na wniosek Prezydium, przyjęty głosami co najmniej trzech czwartych członków Prezydium, do Zgromadzenia można zgłosić wniosek o uchwalenie wotum nieufności wobec Przewodniczącego z poważnych i właściwie potwierdzonych powodów.

W takim wypadku wniosek ten jest wpisywany jako punkt pierwszy porządku obrad następnej sesji plenarnej.

2. Zgromadzenie podejmuje decyzję w tej sprawie w drodze tajnego głosowania i bez możliwości udzielania upoważnienia do głosowania, po wysłuchaniu, kolejno, jednego członka z każdej Grupy, członków kierownictwa, którzy chcą zabrać głos, a także, na zakończenie, Przewodniczącego.

Wniosek uznaje się za przyjęty, jeżeli zagłosuje za nim większość trzech czwartych członków Komitetu obecnych na sali. W przeciwnym razie wniosek uznaje się za odrzucony.

3. W przypadku przyjęcia wniosku o wotum nieufności Zgromadzenie natychmiast przystępuje do zastąpienia Przewodniczącego przez jednego z członków jego Grupy.

W tym celu Zgromadzeniu przewodniczy czasowo wiceprzewodniczący Komitetu z Grupy, która ma objąć przewodnictwo EKES-u w następnym okresie.

4. Jeżeli Zgromadzenie nie może natychmiast przystąpić do tej wymiany, jego prace zostają zawieszone w celu umożliwienia Grupom przygotowania wniosku, a Zgromadzenie zostaje ponownie zwołane – o ile to możliwe, tego samego dnia – przez osobę, która sprawuje jego tymczasowe przewodnictwo.

5. Członek zastępujący Przewodniczącego, pochodzący z tej samej Grupy, pełni funkcję do końca pierwotnie przewidzianej kadencji.

ROZDZIAŁ VII

ADMINISTRACJA KOMITETU

Artykuł 77

1. Komitet jest wspomagany przez sekretariat kierowany przez sekretarza generalnego, który pełni swoje obowiązki pod kierownictwem Przewodniczącego, reprezentującego Prezydium.
2. Sekretarz generalny uczestniczy z głosem doradczym w posiedzeniach Prezydium, które protokołuje.
3. Uroczyście zobowiązuje się przed Prezydium wypełniać swoje funkcje bezstronnie i sumiennie.
4. Zapewnia realizację decyzji podjętych przez Zgromadzenie, Prezydium i Przewodniczącego zgodnie z niniejszym regulaminem i sporządza co trzy miesiące pisemny raport dla Przewodniczącego dotyczący kryteriów i zasad wdrażania przyjętych lub przewidywanych w celu rozwiązania problemów administracyjnych lub organizacyjnych oraz kwestii kadrowych.
5. Sekretarz generalny może przekazywać swoje uprawnienia w zakresie określonym przez Przewodniczącego.
6. Prezydium, na podstawie propozycji sekretarza generalnego, określa strukturę organizacyjną Sekretariatu Generalnego, zapewniającą funkcjonowanie Komitetu i jego organów oraz pomoc członkom Komitetu w wykonywaniu ich funkcji, w szczególności w organizowaniu posiedzeń i przygotowywaniu opinii.
7. Uprawnienia powierzone sekretarzowi generalnemu na podstawie przekazania uprawnień Przewodniczącego mają charakter tymczasowy: ich ważność upływa najpóźniej wraz z końcem kadencji Przewodniczącego.

Artykuł 78

W celu mianowania sekretarza generalnego stosuje się następującą procedurę:

1. Prezydium:
 - decyduje o statusie sekretarza generalnego (urzędnik czy pracownik zatrudniony na czas określony), powołuje komisję redakcyjną złożoną z trzech członków, a następnie przyjmuje ogłoszenie o naborze;
 - powołuje komisję rekrutacyjną złożoną z sześciu członków Komitetu i wyznacza termin, w jakim komisja ta ma mu przedstawić wyniki swoich prac.
2. Komisja rekrutacyjna ma za zadanie rozpatrzenie kandydatur, przeprowadzenie rozmów, sporządzenie raportu (wraz z uzasadnieniem) przedstawiającego uszeregowanie kandydatów w preferowanej kolejności, stosownie do ich kompetencji, zgodnie z procedurą i kryteriami określonymi w ogłoszeniu o naborze, jak również ma za zadanie zaproponowanie kandydata lub listy kandydatów na to stanowisko.
3. Prowadząc swoje prace, komisja rekrutacyjna zachowuje pełną niezależność, bezstronność i poufność oraz opiera się na kryteriach określonych przez Prezydium podczas powoływania tejże komisji.

Komisję rekrutacyjną wspomagają odpowiednie służby sekretariatu EKES-u, a w razie potrzeby może ona skorzystać z pomocy ekspertów zewnętrznych.
4. Prezydium podejmuje ostateczną decyzję, biorąc pod uwagę raport komisji rekrutacyjnej, w drodze głosowania, obejmującego w razie potrzeby kilka tur.

Kandydat, który otrzymał w pierwszej turze głosy ponad połowy liczby członków Prezydium, z uwzględnieniem członków nieobecnych, zostaje mianowany bez potrzeby przeprowadzania drugiej tury.

Jeśli w pierwszej turze żaden z kandydatów nie spełni tego warunku, Prezydium przystępuje do drugiej tury głosowania z udziałem dwóch kandydatów, którzy otrzymali największą liczbę głosów; mianowany zostaje kandydat, który w drugiej turze uzyskał największą liczbę głosów członków obecnych na sali.

W przypadku uzyskania równej liczby głosów, co powoduje, że nie można zakwalifikować jedynie dwóch kandydatów po pierwszej turze głosowania lub nie można mianować sekretarza generalnego po zakończeniu drugiej tury, zwołuje się w najbliższym możliwym terminie nowe posiedzenie Prezydium w celu mianowania sekretarza generalnego.

Artykuł 79

1. Wszystkie uprawnienia nadane przez regulamin pracowniczy urzędników Unii Europejskiej organowi powołującemu oraz przez warunki zatrudnienia innych pracowników organowi właściwemu do zawierania umów o pracę wykonywane są w przypadku sekretarza generalnego przez Prezydium.

2. Uprawnienia nadane przez regulamin pracowniczy urzędników Unii Europejskiej organowi powołującemu wykonywane są:

- w przypadku zastępców sekretarza generalnego i dyrektorów – przez Prezydium na wniosek sekretarza generalnego, w zakresie stosowania artykułów 29, 30, 31, 40, 41, 49, 50, 51, 78 i 90 ust. 1 regulaminu pracowniczego; przez Przewodniczącego na wniosek sekretarza generalnego, w zakresie stosowania innych przepisów regulaminu pracowniczego, włącznie z art. 90 ust. 2;

- w przypadku:

- zastępców dyrektora,
 - kierowników działu,

przez Przewodniczącego na wniosek sekretarza generalnego i po zasięgnięciu opinii poszerzonego kierownictwa;

- w przypadku urzędników grupy funkcyjnej AD, którzy nie pełnią funkcji kierowniczej na szczeblu kierownika działu lub wyższym, oraz w przypadku urzędników grup funkcyjnych AST i AST/SC – przez sekretarza generalnego.

3. Uprawnienia nadane przez warunki zatrudnienia innych pracowników organom właściwym do zawierania umów o pracę wykonywane są:

- w przypadku zatrudnionych na czas określony pracowników mianowanych na stanowisko zastępcy sekretarza generalnego lub na stanowisko dyrektora – przez Prezydium na wniosek sekretarza generalnego, w zakresie stosowania art. 11, 17, 33 i 48 warunków zatrudnienia innych pracowników, a w zakresie stosowania innych przepisów warunków zatrudnienia innych pracowników – przez Przewodniczącego na wniosek sekretarza generalnego;

- w przypadku zatrudnionych na czas określony pracowników mianowanych na stanowisko zastępcy dyrektora lub na stanowisko kierownika działu – przez Przewodniczącego na wniosek sekretarza generalnego;

- w przypadku zatrudnionych na czas określony pracowników grupy funkcyjnej AD, którzy nie pełnią funkcji kierowniczej na szczeblu kierownika działu lub wyższym, oraz w przypadku zatrudnionych na czas określony pracowników grup funkcyjnych AST i AST/SC – przez sekretarza generalnego;

- w przypadku doradców specjalnych i pracowników kontraktowych – przez sekretarza generalnego.

4. Przewodniczący wykonuje prerogatywy nadane instytucji na mocy art. 110 regulaminu pracowniczego, mające na celu wdrożenie ogólnych przepisów wykonawczych do regulaminu pracowniczego i przepisów przyjętych w drodze porozumienia między instytucjami. Odnośnie do innych przepisów o charakterze ogólnym uprawnienia te są wykonywane przez sekretarza generalnego.

5. Prezydium, Przewodniczący oraz sekretarz generalny mogą przekazywać uprawnienia nadane im na mocy niniejszego artykułu.

6. Decyzje o przekazaniu uprawnień podejmowane na podstawie poprzedniego ustępu powinny określać zakres przekazywanych uprawnień, ich ograniczenia i okres obowiązywania, a także to, czy beneficjenci tych uprawnień mogą je przekazywać innym osobom.

7. W odniesieniu do mianowania urzędników na stanowiska zastępcy sekretarza generalnego, dyrektora, zastępcy dyrektora lub też kierownika działu prac konsultacyjnych:

- ogłoszenie o naborze publikuje się jednocześnie we wszystkich instytucjach europejskich;

- przed rozpoczęciem oceny kandydatów sekretarz generalny sporządza tabelę kryteriów oceny na podstawie ogłoszenia o naborze;

- na etapie oceny kandydatów sekretarz generalny korzysta w szczególności z pomocy trzech członków Prezydium;

- na zakończenie postępowania przekazuje on propozycję mianowania do Prezydium, które na jej podstawie podejmuje decyzję.

Artykuł 80

1. Grupy mają do dyspozycji sekretariat podlegający bezpośrednio przewodniczącemu danej Grupy.
2. Uprawnienia organu powołującego wykonywane są na wniosek przewodniczącego danej Grupy w przypadku urzędników zatrudnionych w Grupach zgodnie z art. 37 lit. a) tiret drugie regulaminu pracowniczego – w zakresie stosowania art. 38 regulaminu pracowniczego, w tym decyzji dotyczących rozwoju ich kariery w ramach Grupy.

W przypadku powrotu do Sekretariatu Komitetu urzędnik oddelegowany do Grupy zostaje zaklasyfikowany do takiej grupy szaseregowania, do jakiej miałby prawo jako urzędnik.

3. Uprawnienia organu właściwego do zawierania umów o pracę wykonywane są na wniosek przewodniczącego danej Grupy w przypadku pracowników zatrudnionych na umowy na czas określony w Grupach zgodnie z art. 2 lit. c) warunków zatrudnienia innych pracowników – w zakresie stosowania art. 8 akapit trzeci, art. 9 i art. 10 akapit trzeci warunków zatrudnienia innych pracowników.

Artykuł 81

1. Przewodniczący ma do dyspozycji własny sekretariat.
2. Pracownicy tego sekretariatu są zatrudniani w ramach budżetu jako pracownicy zatrudnieni na czas określony, a uprawnienia nadane organowi właściwemu do zawierania umów o pracę wykonuje Przewodniczący.

Artykuł 82

1. Przed 1 czerwca każdego roku sekretarz generalny przedstawia Prezydium projekt preliminarza dochodów i wydatków Komitetu na następny rok budżetowy. Komisja Spraw Finansowych i Budżetowych rozpatruje projekt przed jego przedyskutowaniem przez Prezydium i w razie potrzeby formułuje uwagi lub proponuje zmiany. Prezydium sporządza preliminarz dochodów i wydatków Komitetu. Przekazuje go zgodnie z procedurą i w terminie określonym w rozporządzeniu finansowym mającym zastosowanie do budżetu ogólnego Unii.
2. Działając zgodnie z przepisami rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, Przewodniczący wykonuje budżet lub poleca jego wykonanie.

Artykuł 83

1. Ustanawia się Komitet Audytu, który pełni funkcję doradcą wobec Przewodniczącego i Prezydium w zakresie audytu. Komitet Audytu wykonuje swoje funkcje w sposób w pełni niezależny, przestrzegając przepisów rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, a zwłaszcza respektując uprawnienia i obowiązki audytora wewnętrznego.

W szczególności, Komitet Audytu sprawuje nadzór nad wszystkimi procedurami dotyczącymi opracowywania sprawozdań i systemami kontroli wewnętrznej oraz nad całością procesu monitorowania w zakresie przestrzegania przepisów prawa, zarządzeń, standardów zawodowych i etycznych oraz kodeksów postępowania.

2. Komitet Audytu składa sprawozdania Przewodniczącemu, który niezwłocznie przekazuje je Prezydium.
3. Strukturę, skład, zakres odpowiedzialności i zasady działania Komitetu Audytu określa decyzja Prezydium.
4. Członków Komitetu Audytu powołuje Prezydium na wniosek Grup.

Mandatu członka Komitetu Audytu nie można łączyć z funkcjami członka Prezydium Komitetu, członka Komisji Spraw Finansowych i Budżetowych i członka grupy kwestorów.

5. Komitet Audytu przyjmuje swoje zasady wewnętrzne w celu zapewnienia, że spełnia swoją rolę i zadania, działa zgodnie ze swoimi kompetencjami i wykonuje swoje prawa i obowiązki określone w niniejszym artykule.
6. Zastąpienia członka Komitetu Audytu dokonuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w ust. 4 akapit pierwszy niniejszego artykułu.

Artykuł 84

Korespondencja kierowana do Komitetu adresowana jest do Przewodniczącego lub sekretarza generalnego.

ROZDZIAŁ VIII

POSTANOWIENIA OGÓLNE*Artykuł 85*

Terminologia użyta w niniejszym regulaminie wewnętrznym w odniesieniu do funkcji i tytułów stosuje się jednakowo do kobiet i mężczyzn.

Artykuł 86

1. Komitet stanowi absolutną większością głosów swoich członków o konieczności zmiany niniejszego regulaminu wewnętrznego.
2. W przypadku podjęcia takiej decyzji Komitet powołuje komisję ds. regulaminu wewnętrznego. Komitet mianuje sprawozdawcę generalnego odpowiedzialnego za sporządzenie projektu nowego regulaminu wewnętrznego.
3. Po przyjęciu regulaminu wewnętrznego absolutną większością głosów Zgromadzenie przedłuża mandat komisji ds. regulaminu wewnętrznego na maksymalny okres sześćdziesięciu dni, tak aby w razie potrzeby sporządziła ona propozycję zmiany przepisów wykonawczych do przedłożenia Prezydium, które podejmuje ostateczną decyzję po uzyskaniu opinii Grup.
4. Data wejścia w życie nowego regulaminu wewnętrznego i zmian do przepisów wykonawczych zostaje ustalona w momencie przyjęcia regulaminu przez Komitet.

Artykuł 87

Niniejszy regulamin wewnętrzny wchodzi w życie 15 marca 2019 r.

CZĘŚĆ TRZECIA
INDEKS REGULAMINU WEWNĘTRZNEGO

INDEKS

Artykuł

A

ADMINISTRACJA KOMITETU	77-84
AKTUALNE KWESTIE	52

B

BUDŻET

Komisja Spraw Finansowych i Budżetowych (CAF)	11
sporządzanie preliminarza dochodów i wydatków	82
wykonanie budżetu	11, 82

C

CENTRA MONITOROWANIA	24
CZŁONKOWIE	(patrz: CZŁONKOWIE KOMITETU)
CZŁONKOWIE KOMITETU	
mandat, przywileje i immunitety członków	2, 71
niedopuszczalne łączenie funkcji	75
nieobecności	64-65
statut członków	72, 74
udzielenie pełnomocnictwa do głosowania	65
wygaśnięcie mandatu	75
zastępcy	21
zastępstwo	66
złożenie rezygnacji	75

D

DALSZE LOSY OPINII	9
DEBATY	54
DELEGACJE KOMITETU	29
DIALOG ZORGANIZOWANY ZE SPOŁECZEŃSTWEM OBYWATELSKIM	28, 29
DOKUMENTY	
korespondencja	84
publikacja i rozpowszechnianie	67, 68
DZIENNIK URZĘDOWY	67

E

EKSPERCI	26
----------------	----

G

GŁOSOWANIE

głosowanie w trybie bez debaty	54
tryb głosowania	61
udzielenie pełnomocnictwa do głosowania	65
wyjaśnienia w sprawie głosowania	57
zbiorowe oświadczenia na temat głosowania (lub oświadczenia mniejszości)	59

GRUPY

organ powołujący	80
powoływanie i organizacja	30
rola Grup	30
sekretariaty Grup	30, 80

GRUPY ANALITYCZNE

rola i skład	20, 47
ustanawianie	20, 47
zastępcy	21
zastępstwo członka	66

GRUPY REDAKCYJNE	20
------------------------	----

I

IMMUNITETY	2, 71
------------------	-------

J

JAWNOŚĆ SESJI I POSIEDZEŃ	69, 70
---------------------------------	--------

K

KATEGORIE

tworzenie, skład i zatwierdzanie	31
--	----

KIEROWNICTWO KOMITETU

bilans dokonań Przewodniczącego	14
program pracy	14, 16
sekretariat Przewodniczącego	81
wybory Przewodniczącego	4-7, 30
zadania Przewodniczącego	
* mianowanie urzędników	79
* przewodniczenie debatom	54, 55, 57
* przygotowania do sesji	49, 50
* reprezentowanie Komitetu w stosunkach zewnętrznych	14
* uprawnienia budżetowe i finansowe	11
* zwoływanie Komitetu	32
* zwoływanie Prezydium	9
Zastąpienie Przewodniczącego po przyjęciu wniosku o wotum nieufności	76

KODEKS POSTĘPOWANIA CZŁONKÓW EKES-U.....	72
KOMISJA ds. REGULAMINU WEWNĘTRZNEGO	86
KOMISJA KOMUNIKACJI (COCOM).....	12
KOMISJA KONSULTACYJNA ds. PRZEMIAN W PRZEMYSŁE.....	27, 37
KOMISJA PRZYGOTOWAWCZA	7
KOMISJA SPRAW FINANSOWYCH I BUDŻETOWYCH (CAF)	11
KOMISJE KONSULTACYJNE	27
KOMITET	
funkcjonowanie	48-54
reprezentowanie Komitetu w stosunkach zewnętrznych	14
ustanawianie	1, 2
zwoływanie	1, 32
KOMITET AUDYTU	83
KOMITET DORADCZY ds. POSTĘPOWANIA CZŁONKÓW	73
KONTROPINIE	56, 59
KWESTORZY	74
KWORUM	
sekcja.....	41
sesja plenarna	51
M	
MIANOWANIE URZĘDNIKÓW I PRACOWNIKÓW	79, 80
N	
NAJSTARSZY CZŁONEK.....	1
NIEDOPUSZCZALNE ŁĄCZENIE FUNKCJI	
niedopuszczalne łączenie stanowisk przez członków	75
NIEOBECNOŚĆ członków	64-66
O	
ODEŚLANIE OPINII DO SEKCJI.....	46, 54
OGRANICZENIE CZASU WYPOWIEDZI	57
OPINIE	
głosowanie	(patrz: GŁOSOWANIE)
monitorowanie dalszych losów	20
odesłanie opinii do sekcji	46, 54
opinie sekcji (patrzSEKCJE, Sporządzanie opinii).....	33
opinie z inicjatywy własnej.....	32
podział opinii na kategorie (A, B i C)	33
przekazywanie	
* opinia Komitetu	60

publikacja.....	67
struktura i treść	59
wnioski o wydanie opinii	32, 33
ORGANY KOMITETU	2
OŚWIADCZENIE O GŁOSOWANIU członka.....(patrz: GŁOSOWANIE, Wyjaśnienia w sprawie głosowania)	
OŚWIADCZENIE O GŁOSOWANIU Grupy, Kategorii.....	59
P	
PODKOMITETY.....	22
POPRAWKI	55
forma.....	55
poprawki na posiedzeniu sekcji	(patrz: SEKCJE)
poprawki odnośnie do całego tekstu (patrz: KONTROPINIE)	56
poprawki odrzucone	59
rozpatrzenie	55
zgłaszanie poprawek	55
PORZĄDEK OBRAD SESJI PLENARNEJ	50, 52, 53, 76
POSIEDZENIA WSPÓLNE	38
POSZERZONE KIEROWNICTWO	16
PRELIMINARZ DOCHODÓW I WYDATKÓW	82
PREZYDIA SEKCJI	
czas trwania kadencji	19
skład	19
wybory	19
PREZYDIUM KOMITETU	
czas trwania kadencji	4
mianowanie urzędników	79
realizacja decyzji.....	77
skład	4
wybory	4-8
wykładnia regulaminu wewnętrznego	9
zadania i zasady działania	9
zastąpienie członka	8
zwoływanie	9
PROGRAM PRAC	13
PROTOKÓŁ	
sekcja.....	45
sesja plenarna	58

PRZEPISY WYKONAWCZE	9, 86
PRZEWODNICZĄCY KOMITETU	(patrz: KIEROWNICTWO KOMITETU)
PRZYWILEJE I IMMUNITETY	2, 71
PUBLIKACJA I ROZPOWSZECZNIANIE TEKSTÓW KOMITETU	67-70

R

RAPORTY INFORMACYJNE	22, 34, 37
REPREZENTACJA KOMITETU	14
REZOLUCJE	35, 53

S

SEKCJE

czas trwania kadencji członków	18
eksperci	26
jawność posiedzeń	69, 70
kompetencje	17
kworum	41
liczba członków	18
liczba sekcji	17
nieobecności	64, 65, 66
opinie	20, 43, 44
poprawki	55
posiedzenia	39, 40
posiedzenia wspólne	38
prezydium (patrzPREZYDIA SEKCJI)	19
protokół	45
przebieg prac	37-47
raport informacyjny	22, 34, 37
skład	18
sporządzanie opinii	42, 43
tryb pilny	63
ustanawianie	17
wybór członków	18
zadania	20
zastąpienie członka	18
zwoływanie	39
SEKRETARIAT GENERALNY	77, 79
SEKRETARIATY GRUP	80

SEKRETARZ GENERALNY

procedura mianowania..... 78

zadania77, 79, 82

SPRAWOZDAWCY GENERALNI.....23, 54, 86

STAŁE GRUPY ANALITYCZNE..... 20

STATUT CZŁONKÓW 72

STOSUNKI ZEWNĘTRZNE KOMITETU.....14, 28, 29

T

TRYB PILNY62, 63

na poziomie Komitetu..... 62

na poziomie sekcji 63

U

UDZIELENIE PEŁNOMOCNICTWA DO GŁOSOWANIA 65

UTRATA MANDATU 75

W

WEJŚCIE W ŻYCIE REGULAMINU WEWNĘTRZNEGO 87

WICEPRZEWODNICZĄCY

wybory 7

zadania 15-16

WIĘKSZOŚCI WYMAGANE

A) w przypadku wyborów

Prezydium Komitetu

* członkowie.....4, 7

* Przewodniczący4, 7

* wiceprzewodniczący4, 7

B) w przypadku decyzji

grupy analityczne i sprawozdawcy.....20, 47

zmiana regulaminu wewnętrznego 86

zwołanie Prezydium Komitetu..... 9

WNIOSEK FORMALNY 57

WNIOSKI.....32, 33

WNIOSKI O WYDANIE OPINII (patrzWNIOSKI)32, 33

WOTUM NIEUFNOŚCI 76

WSPÓLNE KOMITETY KONSULTACYJNE..... 29

WSPÓŁPRACA MIĘDZYINSTYTUCJONALNA..... 10

WSPÓŁSPRAWOZDAWCY.....20, 47

WYBORY

Przewodniczący i Prezydium Komitetu.....	4-8
przewodniczący i prezydium sekcji.....	19

WYKŁADNIA REGULAMINU WEWNĘTRZNEGO.....	9
--	---

WYSŁUCHANIE

zaproszeni znawcy przedmiotu.....	25
-----------------------------------	----

Z

ZASTĘPCY	21
----------------	----

ZGROMADZENIE

dostęp do dokumentów	68
jawność posiedzeń	69, 70
kworum	51
odesłanie opinii do sekcji	46, 54
organizacja prac.....	48-60
porządek obrad.....	50, 52, 53
protokół.....	58
przebieg debat	54
przygotowania do sesji.....	49, 50
sesje.....	48
udział instytucji	70
wniosek formalny	57

ZŁOŻENIE REZYGNACJI.....	75
--------------------------	----

ZMIANA REGULAMINU WEWNĘTRZNEGO.....	86
-------------------------------------	----

ZORGANIZOWANE SPOŁECZEŃSTWO OBYWATELSKIE (patrz

Preambuła)	28, 29
------------------	--------

CZĘŚĆ CZWARTA

KODEKS POSTĘPOWANIA CZŁONKÓW EUROPEJSKIEGO KOMITETU EKONOMICZNO-SPOŁECZNEGO

PREAMBUŁA

Członkowie Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego, dalej zwanego „Komitetem”,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 2 ⁽³⁾, art. 3 ⁽⁴⁾ i art. 13 ust. 4 ⁽⁵⁾,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 300–304 ⁽⁶⁾,

uwzględniając postanowienia rozdziału IV art. 10 Protokołu (nr 7) do Traktatów w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, a zwłaszcza jego artykuły dotyczące funkcji doradczych Komitetu: art. 8, art. 10, art. 19, art. 25, art. 43 ust. 2, art. 46, art. 50, art. 59 ust. 1, art. 91 ust. 1, art. 95 ust. 3, art. 100 ust. 2, art. 113, art. 114, art. 115, art. 148 ust. 2, art. 149, art. 151, art. 153, art. 156, art. 157 ust. 3, art. 159, art. 164, art. 165 ust. 4 tiret pierwsze, art. 166 ust. 4, art. 168 ust. 4 i 5, art. 169 ust. 3, art. 172, art. 173 ust. 3, art. 175, art. 177, art. 178, art. 182, art. 188, art. 192, art. 194 ust. 2 ⁽⁷⁾,

uwzględniając regulamin wewnętrzny ⁽⁸⁾ oraz statut członków ⁽⁹⁾ Komitetu,

uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej,

mając na uwadze, że bez uszczerbku dla stosownych przepisów statutowych i regulaminowych wskazane jest określenie w ramach kodeksu postępowania pewnych zobowiązań wynikających z tychże przepisów;

mając na uwadze, że zgodnie z art. 300 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej podczas swej kadencji członkowie Komitetu są w pełni niezależni w wykonywaniu swoich funkcji, w ogólnym interesie Unii Europejskiej i jej obywateli. Podczas wykonywania funkcji oraz podczas podróży do i z miejsca obrad członkowie korzystają z przywilejów i immunitetów określonych w Protokole w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej ⁽¹⁰⁾. W szczególności podczas swej kadencji postępują w sposób uczciwy i z zachowaniem szacunku;

mając na uwadze, że kodeks postępowania, który określa i wyjaśnia obowiązki członków i zastępców członków Komitetu, powinien zostać zmieniony w celu uwzględnienia doświadczeń zdobytych w czasie jego stosowania i powinien spełniać wysokie standardy etyczne, których oczekuje się od członków Komitetu;

postanowili w drodze głosowania Zgromadzenia Plenarnego, na wniosek kwestorów Komitetu i po konsultacji z Prezydium Komitetu, przyjąć niniejszy kodeks postępowania.

Kodeks postępowania ma zastosowanie do wszystkich kontaktów między członkami, a także między członkami a wszystkimi innymi osobami pracującymi w Komitecie.

Na początku sprawowania mandatu członkowie zobowiązują się przestrzegać niniejszego kodeksu postępowania, przyjętego przez Zgromadzenie podczas posiedzenia w dniu 20 lutego 2019 r.

Artykuł 1

Zasady ogólne

1. Kodeks postępowania ma zastosowanie do członków Komitetu i ich zastępców.
2. Członkowie Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego są przedstawicielami różnych kategorii podmiotów życia społeczno-gospodarczego. Są mianowani na okres pięciu lat przez Radę ⁽¹¹⁾ na wniosek rządów ich krajów.

⁽³⁾ Dz.U. C 326 z 26.10.2012, s. 13 – W szczególności art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej stanowi, że „Unia opiera się na wartościach poszanowania godności osoby ludzkiej, wolności, demokracji, równości, państwa prawnego, jak również poszanowania praw człowieka, w tym praw osób należących do mniejszości. Wartości te są wspólne Państwom Członkowskim w społeczeństwie opartym na pluralizmie, niedyskryminacji, tolerancji, sprawiedliwości, solidarności oraz na równości kobiet i mężczyzn”.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 326 z 26.10.2012, s. 13 – Artykuł 3 stanowi ponadto, że „celem Unii jest wspieranie pokoju, jej wartości i dobrobytu jej narodów”.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 326 z 26.10.2012, s. 13 – „Parlament Europejski, Rada i Komisja są wspomagane przez Komitet Ekonomiczno-Społeczny i Komitet Regionów, które pełnią funkcje doradcze”.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 326 z 26.10.2012, s. 47.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 326 z 26.10.2012, s. 47.

⁽⁸⁾ Regulamin wewnętrzny z 2019 r.

⁽⁹⁾ Statut członków z 2012 r., w szczególności art. 2 dotyczący niedopuszczalnego łączenia funkcji, oraz regulamin wewnętrzny z 2019 r., art. 75.

⁽¹⁰⁾ Art. 2 ust. 3 regulaminu wewnętrznego z 2019 r. i art. 9 statutu członków.

⁽¹¹⁾ Art. 302 ust. 1 i 2 TFUE.

3. Członkowie Komitetu „są w pełni niezależni w wykonywaniu swoich funkcji” ⁽¹²⁾ i, na mocy Traktatu, nie mogą ich wiązać żadne instrukcje.
4. Członkowie Komitetu kierują się następującymi ogólnymi zasadami postępowania i ich przestrzegają: uczciwość, przejrzystość, staranność, rzetelność, odpowiedzialność i poszanowanie reputacji Komitetu.
5. Sprawując swe funkcje, członkowie Komitetu działają w pełni niezależnie, w ogólnym interesie Unii Europejskiej i jej obywateli.
6. Zgodnie z art. 2 i 3 Traktatu o Unii Europejskiej i Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej, sprawując swe funkcje, członkowie Komitetu zapewniają propagowanie, skuteczną ochronę i poszanowanie praw i wartości takich jak godność osoby ludzkiej, niedyskryminacja, tolerancja, wolność, solidarność, zasada praworządności i równouprawnienie płci ⁽¹³⁾.
7. Podczas uczestnictwa w pracach Komitetu osobisty interes członka nie może przeważać nad ogólnym interesem Unii ⁽¹⁴⁾.

Artykuł 2

Zakres sprawowanych funkcji

1. Członkowie Komitetu wypełniają funkcję doradczą Komitetu ⁽¹⁵⁾.
2. Członkowie nie są ciągle obecni w siedzibie Komitetu, aczkolwiek stale go reprezentują.
3. Członkowie wywiązują się ze swoich zadań w duchu owocnej współpracy.
4. Sprawując swoje funkcje, członkowie promują demokrację i wartości wynikające z praw człowieka.
5. Członkowie w pełni wywiązują się ze swoich zadań wynikających z bycia członkiem i wnoszą wkład w prace konsultacyjne.
6. Członkowie zobowiązują się zadbać o działania następne związane z opiniami Komitetu.

Artykuł 3

Wolność, niezależność i szacunek

Mając na względzie art. 1 ust. 4 powyżej, członkowie zobowiązują się do tego, by sprawując swoje funkcje, dążyć do jak najdalej posuniętego porozumienia, w duchu wzajemnego poszanowania wolności każdego z nich i w interesie wszystkich, niezależnie od wyborów dokonywanych w życiu osobistym ⁽¹⁶⁾.

Artykuł 4

Godność

1. W ramach sprawowania swych funkcji członkowie zobowiązują się, przy zachowaniu wolności wypowiedzi, do wykonywania swoich obowiązków z zachowaniem godności w miejscu pracy. Nie dopuszczają się nękania lub molestowania w żadnej formie i potępiają takie praktyki ⁽¹⁷⁾.
2. Zobowiązują się do odpowiedniego korzystania z przysługujących im immunitetów i z ułatwień przyznanych zgodnie z interesem Komitetu i jego funkcją doradczą.
3. Przestrzegają wymogu poufności w przypadkach przewidzianych przez Traktat i statut członków Komitetu ⁽¹⁸⁾.

⁽¹²⁾ Art. 300 ust. 4 TFUE i art. 2 ust. 3 regulaminu wewnętrznego Komitetu.

⁽¹³⁾ Dz.U. C 326 z 26.10.2012, s. 13 – Karta praw podstawowych.

⁽¹⁴⁾ Art. 300 ust. 4 i art. 304 TFUE.

⁽¹⁵⁾ Art. 300 ust. 1 i art. 304 TFUE.

⁽¹⁶⁾ Karta praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 11 ust. 1.

⁽¹⁷⁾ W tym względzie pracowników EKES-u obowiązuje przestrzeganie rozporządzenia nr 31 (EWG), 11 (EWEA) ustanawiającego regulamin pracowniczy urzędników i warunki zatrudnienia innych pracowników Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej.

⁽¹⁸⁾ Art. 339 TFUE; art. 8 statutu członków EKES-u.

Artykuł 5

Uczciwość i przejrzystość finansowa

1. Z tytułu sprawowanych funkcji doradczych członkowie otrzymują diety ustalone przez Radę ⁽¹⁹⁾, ale nie pobierają wynagrodzenia od Komitetu.
2. Pokryte przez Komitet koszty wyjazdów służbowych nie mogą podlegać powtórnemu zwrotowi przez stronę trzecią ⁽²⁰⁾.
3. Choć sporządzane przez nich opinie mają wyłącznie funkcję doradczą, zgodnie z zasadą przejrzystości członkowie przekazują Przewodniczącemu oświadczenie majątkowe w chwili objęcia funkcji.
4. Obowiązek składania oświadczenia majątkowego wszedł w życie w 2011 r. w stosunku do członków Komitetu pełniących wówczas funkcje. Oświadczenie majątkowe zawiera informacje wymienione w art. 5a statutu członków ⁽²¹⁾.

Artykuł 6

Konflikty interesów

Członkowie Komitetu unikają wszelkich sytuacji, które mogą prowadzić do osobistego konfliktu interesów lub które mogą być zasadnie postrzegane jako takie. Osobisty konflikt interesów zachodzi, gdy interes osobisty może wpłynąć na niezależne wykonywanie obowiązków określone w art. 300 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, regulaminie wewnętrznym Komitetu z 2019 r., a w szczególności jego art. 2 ust. 3, oraz art. 9 statutu członków.

Artykuł 7

Komitet doradczy ds. postępowania członków

1. Ustanawia się komitet doradczy ds. postępowania członków (zwany dalej „komitetem doradczym”).
2. Na wniosek Prezydium Zgromadzenie wybiera na każdy okres dwóch i pół roku sześciu członków – trzy kobiety i trzech mężczyzn – którzy nie mają innych stałych obowiązków w strukturze Komitetu ⁽²²⁾, w celu utworzenia komitetu doradczego.
3. Na osobisty wniosek członka komitet doradczy udziela mu – w trybie poufnym i w terminie 30 dni kalendarzowych – wskazówek na temat wykładni i wykonywania przepisów niniejszego kodeksu postępowania. Dany członek jest uprawniony do kierowania się tymi wskazówkami.
4. Na wniosek Przewodniczącego komitet doradczy ocenia również domniemane przypadki naruszenia niniejszego kodeksu postępowania i doradza Przewodniczącemu w kwestii możliwych do podjęcia działań.

Artykuł 8

Procedura w przypadku ewentualnego naruszenia kodeksu postępowania

1. Gdy istnieje powód, by sądzić, że członek mógł naruszyć niniejszy kodeks postępowania, Przewodniczący, bez uszczerbku dla domniemania niewinności i ochrony ofiar, powiadamia zainteresowanych członków na piśmie i bezzwłocznie kieruje sprawę do komitetu doradczego ⁽²³⁾.
2. Komitet doradczy analizuje okoliczności domniemanego naruszenia i wysłuchuje zainteresowanych członków z zachowaniem całkowitej poufności. Na podstawie wyciągniętych wniosków komitet kieruje do Przewodniczącego Komitetu zalecenie dotyczące ewentualnej decyzji.
3. Uwzględniając zalecenia komitetu doradczego, po zwróceniu się do zainteresowanego członka o przedstawienie pisemnych uwag, Przewodniczący Komitetu zasięga opinii poszerzonego kierownictwa i następnie występuje do Prezydium o decyzję w sprawie środków, które mogą zostać podjęte zgodnie ze statutem członków i regulaminem wewnętrznym Komitetu.

⁽¹⁹⁾ Art. 301 TFUE.

⁽²⁰⁾ Decyzja EKES-u z 11 października 1999 r. i porozumienie międzyinstytucjonalne z 25 maja 1999 r. (dochodzenia wewnętrzne OLAF-u.).

⁽²¹⁾ Statut członków EKES-u z 2012 r. – art. 5a (Oświadczenie o korzyściach finansowych).

⁽²²⁾ Przewodniczący i wiceprzewodniczący EKES-u, przewodniczący Grupy, przewodniczący sekcji/CCMI i kwestorzy.

⁽²³⁾ Przewodniczący Komitetu bezzwłocznie przekazuje wszelkie otrzymane skargi komitetowi doradczemu.

Stosownie do wagi naruszenia popełnionego przez członka zastosowane mogą zostać następujące sankcje:

- pisemne upomnienie;
- włączenie pisemnego upomnienia do protokołu Prezydium i, w stosownych przypadkach, do protokołu sesji plenarnej;
- tymczasowe zawieszenie członka w funkcji sprawozdawcy, przewodniczącego i członka grup analitycznych, a także tymczasowe zawieszenie udziału w wyjazdach służbowych lub posiedzeniach nadzwyczajnych.

Artykuł 9

Stosowanie kodeksu

Przewodniczący czuwa nad przestrzeganiem niniejszego kodeksu przez członków. W razie trudności w stosowaniu przepisów kodeksu zasięga opinii poszerzonego kierownictwa, a następnie występuje do Prezydium o podjęcie decyzji.

Artykuł 10

Wejście w życie

Niniejszy kodeks postępowania wchodzi w życie z dniem jego przyjęcia przez Zgromadzenie Plenarne Komitetu.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL